ஶ்ரீஶிவாய நம:

ஸ்ரீ ருத்திரம்

தமிழ் உரையுடன்

நியாய வியாகரண மீமாம்ஸா பாரங்கத

மீமாம்ஸா சிரோமணி

பெரம்பூர்

பண்டிட். கே. கணேச சாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

 மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸக்ஸஸ் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி

1923.

INTRODUCTION.

The Sri Rudram is a Vedic hymn held in the highest reverence among the Hindus and chanted in their daily worship of the Supreme Being, both in the home and in the temples. The chanting of the hymn is often done by men who have only learned it by rote and do not know its meaning, and thereby it loses almost all its spiritual value for the worshipper. The translator - Pandit Ganesa Sastri, a distinguished Siromani graduate of the Madras University - has done a valuable service to the entire Tamilian Community by bringing out a Tamil rendering of the hymn. The translation is not only accurate, but done in simple language. Every help is also offered towards a right understanding of the spirit and purport of each part or passage of the hymn translated.

In a very valuable and informing Preface, the learned Pandit proves that Siva is the Supreme Being. As he is a thorough master of our science of dialectics and its methods of proof, he has succeeded fully in establishing his thesis. I am, also, glad to note that he is willing (*vide* p. 16 of his Preface) to look at the question from the point of view of those who do *not* worship Siva as the Supreme Being, but some other divine person recognised in the Veda; and he explains what is the significance for them of this worship of Siva according to Sri Rudram.

The truth, however, is that, according to the purely Vedic conception, the One Supreme Personal God may be worshipped in any prescribed form at the worshipper's free will and choice. This is the Indian doctrine of *Ishta-Devata* (one's chosen deity), - the doctrine which explains the formation of Indian Groups of worshippers as Saivas, Vaishnavas, &c., and even justifies their existence. But the fissiparous Indian habit and tendency to form hereditarily-differentiated social sub-divisions has mischievously interfered with the workings of this original spirit of religious freedom. The consequence has been to transform the original groups of free and fervent worshippers into sectarians sub-castes. Hence, there no longer exists the old spirit of sincere faith and earnest devotion to the Most High,—the Universal Lord and the World's Desire and Aim, the Blessed One who alone can confer on all the supreme and satisfying boon of the Innermost Bliss of Love. Let us hope that the spread of true knowledge by the publication of works like the present one will result in dispelling the present darkness in the popular mind and restore us to the true faith and the eternal verities of our Vedic forbears and to the resulting or added fruits of social amelioration and political emancipation.

KUMBAKONAM.
11—1—23. K. SUNDARARAMA AIYAR.

FOREWORD.

I feel honoured - nay, even sanctified by the request of the author Mimamsa Siromani Pandit Ganesa Sastrigal to write a foreword to this work. The study and teaching and hearing of the Veda are now at such a low ebb among the reputed followers of the Veda that a pandit who is a Vedic scholar is almost as much of a *rara avis* as a Hindu who seeks and delights in such a Pandits' Vedic exposition. No doubt, the later developments of Hinduism including the three schools of Vedantic philosophy which command the allegiance and homage of Hindu religious thought to-day merely emphasised aspects that were only inherent in the Strata of Vedic thought and realisation. To take a telling illustration, they are like the deltaic tracts of the Ganges and the Godavari and the Kaveri—full of rambling and meandering streams, each with its defined course, each bordered by fields and gardens; and each hastening to the sea. Each system of thought bears the holy waters of inspiration which have come down from the mountain-top of the Veda; each has its affluence of doctrine and *dhSaqan*; and each takes the soul to the bosom of the Eternal Sleeper on the Ocean. But in modern times there is a grave danger of the cutting off of the connection between the branches in the delta and the parent river. Hardly one Pandit in a thousand studies the Vedas and the Veda Bhashya; and the public

at large is thoroughly oblivious of the nature and even the elements of Vedic revelation. Small manuals called *Prakarana Granthas* giving as a mere syllabus constituting the dry bones of each of the various systems of Hindu thought are in the hands and on the lips of the pandits of to-day. They bid fair to wipe out even the *bhashyas*. If even the *bhashyas* are in this plight we can well imagine the plight of the Vedas in the holy home of the Veda. I have always felt that the real paralysis of Indian life and thought began when the Acharyas were exalted over the Rishis, when cold formalism superseded passionate devotion, and when categories were prized above realisations. Then was the integrity of the Hindu community broken up; then petty questions of ritual and branding and *Pundram* took the place of the now forgotten Vedic *Yagnas* and Upanishadic *Vidyas*; then temple worship banished the worship in the sanctuary of the home; and the pandits instead of being the bearers of the torch of Vedic truth became intellectual gladiators hurling incomprehensible logical arguments and anathemas at one another. I was painfully surprised when in December 1922, as I was ascending the holy Tirupati hill, certain Madwa Brahmins, quite unknown to our party which consisted of Smartas and Sri Vaishnawas averted their faces from us muttering in ill-concealed dislike and disdain. "*Apasidhantis,*"

Apasidhantis indeed! Have we generated a new race of barbarians and *mlechas* in our midst? Is this the fate that has overtaken Hindu Society? What hope is there for us? When shall we go back to the Vedic ideal of four castes and four Asramas, leaving each man to seek his Ishta Devata and his Sadhana? When shall we learn to love Sri Krishna aright and not merely worship him by lip adoration? When shall we realise the significance of his precious utterance in the Gita: "𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃" Is there any hope?

Yes. There is. Despair is *Tamasic* and leads to individual and national ruin and degradation. We have had enough of quarrels in the name of the Eternal peace and hatreds in the name of the Eternal Love. Our Father is angry with us. Do we not see the signs of His anger in our social and political life? There are none so blind as will not see. We must go back to the Vedas and to Smritis *Sruthismirithee mamaiva agna.* (The Sruthi and the Smrithis are my command). Disregarding and ignoring them are no better disobeying them.

It is from this point of view that I welcome this work. Swami Vivekananda once said well: "They (the Vedas) mean the accumulated treasury of spiritual laws discovered by different persons in different times". They are not poetic compositions

but eternal truths realised by the supersensuous perception of pure and perfect souls and revealed by them to humanity as the chart of life to help us in our voyage over the storm-tossed ocean of Samsara. Each mantra has its Rishi, its Chandas, and its Devata. We must study the Veda with loving care and attention. I ask, not with the superciliousness of a critic but with the pained humiliation of a sorrowing brother, is the Veda as much a household study with us as the Bible with the Christians, as the Koran with the Moslems and as the Avesta with the Zorastrians ?

Sri Rudra is one of the life-centres of the Veda. The extent of the prevailing ignorance about it is appalling. Some pseudo-scholars in the South of India assert a supposed ethnic and cultural cleavage between Aryans and Dravidians, and derive Siva from *Sivappu* (redness) and tell an admiring world that Siva is a dravidian God. We had quite recently another sample of new scholarship which declared that the trinity in the Veda were only geological phenomena. Max muller and others had already made them natural phenomena.

Some scholars to be may convert them into symbols and allegories and abstractions. Not long ago a scholar was bold enough to say that the Veda mentioned only Rudra and not Siva. Some were bold enough to say that the holy Panchakshari was

not in the Veda but was a purely Daccan revilation. But *Namassivayat* is in the very heart and centre of Sri Rudram. One gentlemen told us recently about a Dravidian Agasthya as distinguished from an Aryan Agasthya. They, even the Vedas, are sought by decadent Hinduism to be dragged in the mire of foolish controversy.

I am afraid that I am prolonging this preface too much. This is not the place for a sermon on the modern national intellectual and spiritual tendencies in India. But I feel so sincerely and so sorely about the matter that I cannot contain myself. What wealth has been placed in our hands by God and by nature in India and how poor have we become in spiritual and in material possessions!

Pandit Ganesa Sasirigal has not only translated and interpreted Sri Rudram but has also written a valuable introduction. Sri Rudram describes the Supreme in His aspects of Law and of Love. Who but Uma described as பஹுஶோபமாநா உமா ஹைமவதீ in the beautiful poetic Kenopanishad can reveal to us the beauty and the glory and the mercy and the compassion and the immovance and the transcendence of Siva as Law and Love? He wears the aspect of Law to punish transgressions of His commands; He wears the aspect of Love to those who obey and love and adore Him. He is thus both Rudra and Siva. He is the Mahayogi,

the Eternal Tapasvi, and the Eternal Ardhana-reeswara. The story about the attainment of Siva and Parvathi by each other through *tapas* is not only eternal truth but also reveals our Highest conception of love attaining union through dispassion and purity. He is the Ashtamurthi, the Nilakanta, the Chandrasekhara, and the Nilalohita. Our holy land is full of His presence and His Grace from Amarnath where each night on the *lingam* is formed and received the worship of the first beams of the sun, to Rameswaram where Sri Rama worshipped Him to show the unity of both and to shower the grace of both on the world. He shines for ever as Visweswara in holy Benares and teaches the Taraka Mantra to the ears and the hearts of those who die in that holy spot which is the eternal heart of India. The Veda refers to Him again and again as த்ரியம்பகம் நீலகண்டம் உமாபதிம் and மாபதிம் ஶிவகேதிவ்ருதம்.

In the famous Sri Rudra Bhashya it is declared: தஸாதிஉம் ஶ்ரீருத்ரஸ்ய க்ருத்ஸ்ந கர்மகாண்டஜநக தைவத தத்த்வம். Sri Rudra can thus give us the meritorious fruit of the Karma Kanda of the Vedas. Sri Rudra Japa will not only give us the Joy of beholding the Avimukta Kshetra at Benares but also the Joy of realising Siva in the Avimukta Kshetra between the eyebrows in our frame. Jabala

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃।

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑍐। 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵 𑌉𑌤𑍋 𑌤 𑌇𑌷𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களின்) துக்கத்தையும், அதன் காரண மான பாபத்தையும் விரட்டுகிற ஓ பகவானே!
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇	கோபத்திற்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
(𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁)	(இருக்கட்டும்)
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌇𑌷𑌵𑍇 𑌉𑌤	பாணத்திற்கும்
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்

(அஸ்து)	(இருக்கட்டும்)
தே	உம்முடைய
தந்வநே	வில்லிற்கும்
நம:	நமஸ்காரம்
அஸ்து	இருக்கட்டும்
தே	உம்முடைய
பாஹுப்யாமுத	(பாணம், வில், இவைகளுடன் கூடின) இரண்டு கைகளுக்கும்
நம:	நமஸ்காரம்
(அஸ்து)	(இருக்கட்டும்.)

ஒ ருத்திரனே; தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களின் துக்கத்தை விலக்கி வைக்கும் சுபாவமுடையவராய் நீரிருக்கிறீர். நானோ ச்ருதி ஸ்மிருதி ரூபமான உமது ஆக்ஞையை மீறி நடந்ததால் உமது கோபத்திற்குப் பாத்திரனாக இருக்கிறேன். பெரியோர்களிடம் செய்த குற்றத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கோ சரணாகதி தவிர வேறுவழி கிடையாது. ஆதலால் உம்மைச் சரணமடைகிறேன். எனது குற்றங்களை மன்னித்துக் கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்வதுடன் உமது ஆயுதங்களையும் சாந்தமாகச் செய்யவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய ஆயுதங்கள் உத்திரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அவரது ஸன்னிதியில் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டவுடன் பாணம் முன்வந்து சேருகிறது.

பிறகு அவரது வில் வந்து சேருகிறது. இவைகள் வந்து சேர்ந்தவுடன் ஸ்ரீருத்திரன் ஒரு கையால் பாணத்தையும், மற்றொரு கையால் வில்லையும் எடுக்கிறார். இக்கிரமத்தை யனுசரித்து இம்மந்திரத்தால் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யா த இஷு: ஶிவதமா ஶிவம் பபூவ தே தனு: ।
ஶிவா ஶரவ்யா யா தவ தயா நோ ருத்ர ம்ருடய ॥

தே	உம்முடைய
யா	எந்த
இஷு:	பாணமானது
ஶிவதமா	(முன் என்னிடத்தில் கோபத்தால் கொடூரமாயிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது நான் செய்த நமஸ்காரத்தால்) மிகவும் சாந்த உருவமுள்ளதாக
பபூவ	ஆனதோ
தே	உம்முடைய
தனு:	(எந்த) வில்லானது
ஶிவம்	சாந்த உருவமுள்ளதாய்
பபூவ	ஆனதோ
யா	எந்த
ஶரவ்யா	பாணங்களைப் போடும் பையானது
ஶிவா	சாந்த உருவமுள்ளதாய்

ஶரவ்யா	ஆனதோ
தயா	அந்த பாணத்தாலும் வில்லினாலும் அம்பறாத்தூணியாலும்
நஃ	எங்களை
ம்ருடய	சுகப்படுத்தும்.

யாதே ருத்ர ஶிவா தநூரகோராபாபகாஶிநீ।
தயா நஸ்தநுவா ஶந்தமயா கிரிஶந்தாபிசாகஶீஹி ॥

கிரிஶந்த	(ஸ்ரீருத்திர ஜப மாத்திரத்தால் மோக்ஷமடையலாமென்ற தங்களது) பிரதிக்ஞையில் என்றைக்கும் நிலைத்திருந்து மோக்ஷ சுகத்தைக் கொடுப்பவரே
தே	உம்முடைய
யா	எந்த
தநூஃ	சரீரமானது
அகோரா	(ஆயுதங்களைத் தரித்திருந்த போதிலும் குற்றமில்லாதவர்களுக்கு) பயத்தை உண்டு பண்ணாததோ
ஶிவா	இவ்வுலக சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதோ
அபாபகாஶிநீ	(பாபத்தை அதன் வாசனையுடன் நாசம் செய்கிற பிரும்ம ஞானத்தை

பிரகாசப்படுத்தக் கூடியதோ (உண்டுபண்ணக் கூடியதோ)

தயா — அந்த

ஶந்தமயா — அளவுகடந்த சுகவடிவமான

தநுவா — சரீரத்தால்

அபிசாகஶீஹி — (பிரும்மவிஷயமான அறிவை) நன்கு பிராகாசப்படுத்தும் (கொடுப்பீராகவும்.)

ஒருத்திரனே ; பிரும்மானுபவமானது சிரவணம் மனனம் நிதித்யாஸனம் முதலிய சாதனங்களால் ஏற்பட வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும் ஜாபாலோபனிஷத்தில் ஸ்ரீ ருத்திர ஜப மாத்திரத்தால் மேற்சொல்லிய மோக்ஷ சாதனமான அறிவை அடையலாமென்று சொல்லிஇருக்கிறது. “ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞா ” என்ற நியாயப்படி அதுவும் உமது வார்த்தையாகையால் அதைஉண்மைபாகச் செய்வதற்காக, ஸ்ரீ ருத்திர பாராயணம் செய்யும் எனக்கு மேலே சொல்லிய ஞானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திரனுக்குப் பிரதானமாய் இரண்டு உருவங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் ஒன்று மிகவும் சாந்த குணமுடையது மற்றொன்று மிகவும் பயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதென்றும் அனுக்கிரஹம், நிக்கிரஹம் இவைகளை செய்யும்பொழுது முறையே மேல்சொல்

லிய உருவங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது.

𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍁𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤	கைலாசத்திலிருந்துகொண்டு சுகத்தைக்கொடுப்பவரே!
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰	(குற்றவாளியாக இருந்தாலும்தன்னை பஜிப்பவனை காப்பாற்றுகிறேன் என்று) பிரதிக்ஞை செய்தபடி ரக்ஷிப்பவரே!
𑌯𑌾𑌂	எந்த,
𑌇𑌷𑍁𑌂	பாணத்தை
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇	(பாவம்செய்தவர்களைக்குறித்து)விடுவதற்கு
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇	கையில்
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿	வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ
𑌤𑌾𑌂	அந்த பாணத்தை
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂	சாந்தமாக
𑌕𑍁𑌰𑍁	செய்யும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	பெண், பிள்ளை முதலிய பந்துக்களையும்
𑌜𑌗𑌤𑍍	பசு, கன்று, வயல், வீடு, தோட்

	டம் முதலியவைகளேயும்
𑌮𑌾𑌹𑌿𑌂𑌸𑍀𑌃	துன்பப்படுத்தாதேயும் (மேல்சொல்லிய வைகளுக்குக் கெடுதலே உண்டுபண்ணுதேயும்.)

குற்றம் செய்தவர்களா யிருந்தாலும் தன்னேச் சரண மடைகிறவர்களேக் காப்பாற்றுகிறவராகவும், அனைவர்க்கும் க்ஷேமத்தையே கருதுகிறவராகவும் நீரிருப்பதால் உமது ஆயுதங்களுக்கு என்பேரி லேற்பட்டுள்ள கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டும். தணித்ததின் அடையாளமாக எனது பரிவாரங்களுக்கு துக்கம் விலகி க்ஷேமம் ஏற்படவேண்டும் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌸𑌿 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌦𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍍 ॥

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶	வேதமாகிற மலேயில் படுத்துக்கொண்டிருப்பவரே-அதாவது வேதங்களால் துதிக்கப்பட்டவரே
𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾	களங்கமற்றவரே
𑌯𑌥𑌾	எவ்விதம் செய்த ஸ்துதியால்
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍	எல்லா
𑌜𑌗𑌤𑍍	பசு, பிள்ளே முதலியவைகள்
𑌅𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂	ரோகமில்லாததாகவும்

ஸசேநா:	ஒன்ருெடொன்று ஸ்நேஹமுள்ள தாகவும்
சுவஸ:	இருக்குமோ
மிவெந	மங்களத்தைக் கொடுக்கிற
வவஸா	(அவ்விதமான) ஸ்தோத்திரத்தால்
கூா	உம்மை
வஷாமேஹி	ஸ்தோத்திரம் செய்கிருேம்

ஓ ருத்திரனே! எல்லா வேதங்களாலேயும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்மை நான் ஸ்தோத்திரம் செய்யுவது மிகவும் பொருத்தமுள்ளதாயிருக்கிறது. அசுத்தமான தெருக்களின் ஜலம் கங்கா ஜலத்துடன் சேர்ந்த போதிலும் கங்கா ஜலம் அசுத்தியை யடையுவதில்லை அதற்கு மாருக வீதிகளின் ஜலம் கங்காஜலம் போல் பரிசுத்தியை யடைகிறது. அதுபோல் மஹா பாபியான எனது வார்த்தையின் சம்பந்தம் களங்கமற்ற தங்களுக்கு ஏற்பட்டபோதிலும் எவ்வித தோஷமும் ஸங்கிரமிக்காது. எனது வார்த்தைக்கேவேதத்திற்குள்ள கவுரவம் ஏற்படும் என்று இவ்விடமுள்ள மிவிம சுஹ என்ற ஸம்போதனத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சுயஂவொ ஹுடியிவக்ஷா வஂயமொ னெஹெ[illegible] ஹிஷகஃ।
சுஹீஞ்ஷஸவஷா ஜுஂஹயது ஜுவஷாஷயாதமயாநஂ:॥

சுயிவக்ஷா	(தன்னை பஜிப்பவர்களிடத்தில் குற்

றத்தை மறைத்து) பக்ஷபாத மாய் பேசுகிறவராயும்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 (எல்லாதேவர்களுக்கும்) முதலான வராயும் (சிறந்தவராயும்)

𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑌃 எல்லா தேவர்களிடத்திலும் அந்தர்யாமி ரூபமாயிருப்பவராயும்

𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍 (பாபம் ரோகம் ஸம்ஸாரம், தாரித்திரியம் இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கங்களை விலக்குகிற) வைத்தியராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரன்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 எல்லா விதமான

𑌅𑌹𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 பாம்பு, தேள், திருடன், புலிமுதலிய நேரில் ஹிம்ஸிக்கிற துஷ்ட ஜந்துக்களையும்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 எல்லாவிதமான

𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 மறைந்திருந்துஹிம்ஸிக்கிற, ராக்ஷஸன், பிசாசு, வியாதி முதலியவைகளையும்

𑌜𑌂𑌭𑌯𑌨𑍍 நாசம் செய்துகொண்டு

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍। என் குற்றங்களை மறைத்து பக்ஷபாதமாய் பேசட்டும்.

ஓ ருத்திரனே! தன்னை பஜிப்பவர்களிடத்தில் அதிகமான தயவைச் செலுத்தி குற்றங்களை மறைத்து பேசுகிறவராகவும் மற்றெல்லா தேவர்களுக்கும்

மேலானவராகவும் அவர்களை அந்தந்த கார்யங்களை செய்யும்படி அந்தர்யாமியாயிருந்து தூண்டுகிறவராகவும், சிறந்த வைத்தியராகவும் நீரிருப்பதால், பாபியான அடியேனை ஹிம்ஸிப்பதற்கு யமன் முதலியவர்களால் அனுப்பப்பட்ட பாம்பு தேள் முதலிய நேரில் ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய ஜந்துக்களையும், பிசாசு வியாதி முதலிய மறைந்திருந்து ஹிம்ஸிக்கக்கூடியவைகளையும் நாசம் செய்து காப்பாற்ற வேண்டும். நீரிவ்விதம் செய்ததை தெரிந்துகொண்டு யமன் முதலியோர்கள் தங்களிடம் வந்து "பாபியான இந்த ஜீவனை கஷ்டப்படுத்துவற்காக அனுப்பப்பட்ட எனது தூதர்களை ஏன் நீர் கொன்றீர்! இவன் பாபியல்லவா" என்று கேட்டால் இவன் என்னைச் சேர்ந்தவன்; இவனிடம் பாபமேது? இவனை சிக்ஷிப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரங் கிடையாது என்று குற்றத்தை மறைத்துப் பேசவேண்டும். விரண வைத்தியன் சரீரத்தி லேற்பட்டுள்ள காயத்தை கிறுவதாலும், எரிச்சலைத் தருகிற மருந்துகளைப் போடுவதாலும் வியாதியுள்ளவனுக்கு தற்சமயம் துக்கத்தை கொடுக்கிறான். அவ்விதம் செய்வதெல்லாம் வியாதியுள்ளவன் க்ஷேமமடைவதற்கே. அது போல பாம்பு ராக்ஷஸர் முதலியவர்களை நீர் ஹிம்ஸிப்பது, அதன் பாப ஜந்மம் தொலைந்து படிப்படியாய் மேல் ஜந்மங்களை யடைந்து க்ஷேமமடைவதற்கே சாதனமாகும். ஆதலால் தயாளுவான நீர் மேல் சொல்லியவைகளை நாசம் செய்து எனக்கும் அவைகளுக்கும் நன்மையை செய்யவேண்டும். நீரென்னிடம் ஸ்நேஹம் வைப்பீரேயானல் உம்மால் தூண்டப்பட்ட மற்றெல்லா

தேவர்களும் ஸ்நேஹம் செய்து தங்கள் தங்கள் லோகங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அழைத்துச் சென்று நல்ல மரியாதையும் செய்வார்கள் என்றுஇதனுல் பிரார்திக்கப்பட்டது.

𑌅𑌸𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍁𑌣 𑌉𑌤 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃।
𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌮𑌾𑌁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋
𑌽𑌵𑍈𑌷𑌾𑌁 𑌹𑍇𑌡 𑌈𑌮𑌹𑍇 ॥

𑌯𑌃 — கீழ் மந்திரங்களால் துதிக்கப்பட்ட எந்த ஸ்ரீ ருத்திரன்

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌃 — (உதிக்கும்காலத்தில்) மிகவும் சிவந்தவராகவும்

𑌅𑌰𑍁𑌣𑌃 — (பிறகு) கொஞ்சம் சிவந்தவராகவும்

𑌉𑌤 — அதற்கும் பிறகு

𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 — பொற்கொன்னே நிறமுள்ளவராகவும்

𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 — பனி இருட்டு முதலியவைகளை நாசம் செய்து லோகத்திற்கு சுகத்தை கொடுப்பவராகவு மிருக்கிற

𑌅𑌸𑍌 — எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடிய இந்த சூரியன் வடிவமாயிருக்கிருரோ

𑌯𑍇 — எந்த

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 — ருத்திரகணங்கள்

அபித: — இந்த பூமியின் நான்கு பக்கங்களிலும் (இருக்கிற)

திக்ஷு — திக்குகளில்

ஸஹஸ்ரஶ: — ஆயிரம் ஆயிரம்பெயர்களாய்

ஶ்ரிதா: — (ஸ்ரீ ருத்திரனின் தூண்டுதலால் ஜனங்களுக்கு பாபபுண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி நன்மைகளேயும் தீமைகளேயும் செய்வதற்கு) இருந்துகொண்டிருக்கிருர்களோ

ஏஷாம் — இவர்களுடையவும் (ஸ்ரீருத்திரனுடையவும்)

ஹேட: — (செய்யவேண்டியதைச் செய்யாததாலும் செய்யாதே என்று தடுத்ததைச் செய்ததாலும் உண்டான) கோபத்தை

அவைமஹே — (ஸ்துதி, நமஸ்காரம், முதலியவைகளால்) போக்குகிறோம்.

அஸௌ யோ ऽவஸர்பதி நீலக்ரீவோ விலோஹித: ।
உதைநம் கோபா அத்ருஶந் அத்ருஶந் உதஹார்ய: ॥
உதைநம் விஶ்வா பூதாநி ஸ த்ருஷ்டோ ம்ருடயாதி ந: ॥

ய: — எந்த ருத்திரன்

நீலக்ரீவ: — (லோகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக காலகூட விஷத்தைக் கழு

	த்திற்குள் நிறுத்தினதால்) கறுமையான கழுத்தை யுடையவர் என்று பிரசித்தியடைந்தாரோ
அஸௌ	அந்த ருத்திரன்
விலோஹித:	(உதிக்கும் சமயத்தில்) மிகவும் சிவந்தவராய்
அவஸர்ப்பதி	வெளிவருகிறார்
உதைநம்	சூரியரூபியான ஸ்ரீருத்திரனை
கோபா உத	இடையர்களும்
அத்ருஶந்	பார்க்கிறார்கள்.
உதஹார்ய:	(இடையர்களைக் காட்டிலும் மூடர்களான) ஜலம் கொண்டுவரும் ஸ்திரீகளும்
அத்ருஶந்	பார்க்கிறார்கள்.
விஶ்வ	எல்லாவிதமான
பூதாந்யுத	(எருமை, பசுமுதலிய) பிராணிகளும்
அத்ருஶந்	பார்க்கின்றன.
ஸ:	அந்த சூரிய ரூபியான ஸ்ரீருத்திரன்
த்ருஷ்ட:	தியானம் செய்யப்பட்டவராய்க் கொண்டு
ந:	எங்களை
ம்ருடயாதி	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய மாயா சம்பந்தமற்ற அகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூர்ண வடிவம் யோகிகளாலேயும் சிரமப்பட்டு மறிவதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. கைலாசம் முதலிய ஸ்தானங்களிலிருக்கும் ஸகுண வடிவமோ உபாஸகர்களாலே தான் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய உருவத்துடன் தோன்றி அவ்வுருவத்தை பகவத் ஸ்வருபமாய் உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமத்தை செய்வதற்காக ஸ்ரீ ருத்திரன் தயவினால் தினந்தோறும் சூரிய வடிவமாய் உதிக்கிறார் என்று இதனால் கூறப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯	ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரும்
𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்குமேகம்போல்) அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரும்
𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯	கறுத்த கழுத்தையுடையவருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	இருக்கட்டும் (நமஸ்கரிக்கிறேன்)
𑌅𑌥𑍋	மேலும்

ஃஸ்ய	இந்த ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய
யெ	எந்த
ஸகாநஃ	நெருங்கிப் பழகக்கூடிய பிரமத கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)
தெஷ்யஃ	அவர்களுக்கு (ம்)
ஃஹம்	நான்
நமஃ	நமஸ்காரத்தை
ஃகரம்	செய்கிறேன்

ஓ ருத்திரனே! எல்லா லோகத்தையும் போசுக்கக்கூடிய காலகூட விஷத்தைக் கழுத்திலும், மிகவும் சிறிதான சந்திர கலையை சிரஸ்ஸிலும் தரித்துக் கொண்டிருப்பதால் தன்னை உபாஸிப்பவர்களிடத்தில் எவ்வளவு பாபங்களிருந்தாலும் அவைகளைக் கவனியாமல் கொஞ்சம் புண்ய மிருந்தாலும் அதையே பெரிதாகக் கருதி க்ஷேமத்தைச் செய்வேன் என்று ஸௌலப்யத்தை நீர் வெளியிடுகிறீர். இவ்வபிப்ராயத்தை நீலக்ரீவாய என்ற பதமும் ஸகஸம்பம்யிஜ்ஞாந வேர ஸம்பம்யி ஸ்மாரகம் (சேர்ந்திருப்பதாய் கண்டிருக்கும் இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றை தெரிந்து கொள்வது மற்றொன்றை நினைத்துக் கொள்வதற்கு சாதனமாகும்) என்ற நியாயப்படி நீலக்ரீவாய என்ற பதத்திலிருந்து ஞாபகத்திற்கு வந்த ஷிதிகண்டாய பதமும் தெரிவிக்கிறது. தாங்கள் எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதால்

நான் செய்யும் நமஸ்காரம் கபடமா உண்மையா என்பது நன்ருய் தங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் எனது நமஸ்காரத்தை பெற்றுக்கொண்டு, மேகம் ஜலத்தைப்போல், வேண்டிய பொருள்களை ஏராளமாய் வர்ஷிக்கவேண்டுமென்று இதனல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 ।
𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌷𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾 𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌪 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌃	பரிபூரணமான, ஐச்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, சம்பத்து, ஜ்ஞானம், விக்ஞானம், இவைகளுடன் கூடின ஓ ருத்திரனே !
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீர்
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃	வில்லினுடைய
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃	இரண்டு
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌃	நுணிகளில் (கட்டப்பட்டிருக்கிற)
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂	நாண்கயிற்றை
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚	அவிழ்த்துவிடும்
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇	கையில்
𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚	எந்த
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ)
𑌤𑌾𑌃	அவைகளை
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌪	தலைகீழாக அம்பராத்தூணியில் போடும்

ஓ ருத்திரனே ! அளவுகிடந்த ஐச்வர்யம் முதலியவைகளையுடைய உமது வில்லின் இரண்டு நுனிகளிலும் கட்டியிருக்கும் ஞாண் கயிற்றை அவிழ்ப்பதற்கு மற்றவன் எவனும் சக்தியற்றவனாகையால் தாங்களே தயவுசெய்து ஞாண்கயிற்றை அவிழ்த்துவிடவேண்டும். நீர் தனுஸ்ஸில் பாணங்களை ஸந்தானம் செய்துவிடாமலிருந்தாலும் அவைகள் நேரில்கிளம்பிவந்து என்னை விழுங்கிவிடும்போல் காணப்படுவதால் அவைகளையும் அம்பராத்தூணியில் தலைகீழாகவைத்து உமது உத்திரவன்னியில் கிளம்பாமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

அவதத்ய தனுஸ்த்வம் ஸஹஸ்ராக்ஷ ஶதேஷுதே ।
நிஶீர்ய ஶல்யானாம் முகா ஶிவோ ந: ஸுமனா பவ ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷ	ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரே !
ஶதேஷுதே	நூற்றுக்கணக்கான பாணப்பைகளையுடையவரே !
த்வம்	நீர்
தனு:	வில்லை
அவதத்ய	தளர்த்தப்பட்ட ஞாண் கயிற்றையுடையதாக செய்து
ஶல்யானாம்	அம்புகளுடைய
முகா	நுனிகளை
நிஶீர்ய	மழுங்கினதாகச் செய்து

ந:	எங்கள் விஷயத்தில்
ஶிவ:	சாந்த உருவமுள்ளவராகவும்
ஸுமநா:	(தயவினால்) குளிர்ந்த மனதுடைய வராகவும்(அனுக்கிரஹ ஸங்கல் பமுள்ளவராகவும்)
ஹவ	ஆகவேண்டும்.

ஓ ருத்திரனே ! உமக்கு பாணப்பைகளே கணக்கிலடங்காதவைகளாயிருப்பதால் பாணங்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ. லோகத்தில் காலம், இடம், பொருள், மனுஷ்யன் இவர்கள் ரூபமாய் எவ்வளவு துக்கஸாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவும் தங்களது ஆயுதங்களே. அடிக்கிற எதிராளி கணக்கிடக்கூடிய கண்களையுடையவனாகவோ, கணக்கிலடங்கிய ஆயுதங்களை யுடையவனாகவோ இருந்தால் அவன் கண்ணில் படாமல் ஒளிந்திருந்தோ, அல்லது அவனது சொல்ப பாணங்களை சாமர்த்யத்தால் தன்பேரில் படாமல் வீணாக அடித்தோ ஒருவன் ஒரு சமயம் தப்பித்துக்கொள்ளலாம், நீர் எங்குமந்தர்யாமியாயிருந்துகொண்டு என்னைப் பார்த்துக்கொண் டிருப்பதாலும், எல்லாப்பொருள்களையும் ஆயுதமாயுடையவராயிருப்பதாலும் எனது சாமர்த்தியத்தால் என்னைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியாது. தாங்கள் தான் தயவினால் குற்றங்களை மன்னித்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

[உத
விஜ்யம் தநு: கபர்திநோ விஶல்யோ பாணவாம்
அநேஶந்நஸ்யேஷவ ஆபுரஸ்ய நிஷங்கதி:।

கபர்திந:	கபர்த்தம் என்ற பெயருள்ள ஜடா பாரத்துடன் கூடின ருத்திரனுடைய
தநு:	வில்லானது
விஜ்யம்	ஞாண்கயிரில்லாததாக (ஆகட்டும்.)
பாணவாந் உத	பாணப்பையும்
விஶல்ய:	பாணமில்லாததாக (ஆகட்டும்)
அஸ்ய	இந்த ருத்திரனுடைய
இஷவ:	பாணங்கள்
அநேஶந்	அடிப்பதற்கு சக்தி யற்றதுகளாக (ஆகட்டும்.)
அஸ்ய	இந்த பகவானுடைய
நிஷங்கதி:	கத்தியுரை யானது
ஆபு:	எப்பொழுதும் கத்தியை தரித்துக் கொண் டிருப்பதற்கு சக்தியுள் ளதாக இருக்கட்டும்.

ஸ்ரீ ருத்திரன் என்னை அடிப்பதற்கு வில்லில் ஞாண்கயிற்றை கட்டும்பொழுது ஞாண்கயிறு அறுந்து போகட்டும். வேருகயிற்றையோ அல்லது அதே கயிற் றைமுடிந்துகொண்டோ வில்லில்கட்டினாலும் பாணப்பை

யைப் பார்க்கும்பொழுது அதில் பாணங்களில்லாமல்போ கட்டும் வேறுபாணங்களை சம்பாதித்தாலும் அவைகள் என்னை துன்பப் படுத்துவதற்கு சக்தியற்றவைகளாக ஆகட்டும். பாணங்களை பிரயோகிப்பதில் பயனில்லாத தைக்கண்டு கத்தியை எடுத்து விடுவதற்கு ஆரம்பித்தால் அப்பொழுதுகத்தியின் உறை அதைப்பிடித்துக்கொண்டு விடவேண்டாம். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌃।
𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍁𑌜 ॥

𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮 — (தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை) ஏராளமாய் வர்ஷிக்கும் ஓ ருத்திரனே !

𑌯𑌾 — எந்த

𑌤𑍇 — உம்முடைய

𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 — (கத்தி முதலிய) ஆயுதமும்

𑌤𑍇 — உம்முடைய

𑌧𑌨𑍁𑌃 — வில்லும்

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 — கையில்

𑌬𑌭𑍂𑌵 — இருக்கிறதோ

𑌅𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾 — (பக்தர்களின்) ஆரோக்யத்திற்குக் காரணமான

𑌤𑌯𑌾 — அந்த ஆயுதத்தாலும், வில்லினாலும்

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 — எங்களை

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 — எல்லாவிதமான பாபங்களிலிருந்தும் (உபத்திரவங்களிலிருந்தும்)
𑌪𑌰𑌿𑌬𑍍𑌭𑍁𑌜 — காப்பாற்றும்.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 ।
𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍇 ॥

𑌤𑍇 — உம்முடைய
𑌅𑌨𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯 — (கஷ்டப் படுத்துவதற்கு தற்சமயம்) தயாராக இல்லாததாயும்
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 — (ஸ்வபாவமாய் அடிப்பதற்கு வேண்டிய) வலுவுள்ளதாயு மிருக்கிற
𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌯 — ஆயுதத்திற்கு
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 — இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)
𑌤𑍇 — உம்முடைய
𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — இரண்டு
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤 — கைகளுக்கும்
𑌤𑌵 — உம்முடைய
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍇 — வில்லிற்கும்
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம். (செய்கிறேன்.)

𑌪𑌰𑌿 𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌯 𑌇𑌷𑍁𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌤𑌂 ॥

𑌤𑍇 — உம்முடைய

𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃	தனுஸ்ஸினுடைய
𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃	(அம்பாகிற) ஆயுதமானது
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍	எங்களை
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃	எல்லாவிதமான கஷ்டங்களிலிருந்தும்
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁	விடுவிக்கட்டும்
𑌅𑌥𑍋	மேலும்
𑌤𑌵	உம்முடைய
𑌯𑌃	எந்த
𑌇𑌷𑍁𑌧𑌿𑌃	பாணப்பையுண்டோ (அதாவது பாணமுண்டோ)
𑌤𑌂	அதை
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍	எங்களுடைய
𑌆𑌰𑍇	(பாபங்களின் கூட்டமாகிற) சத்துரு ஸமூஹத்தில்
𑌨𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿	வைப்பீராகவும். (பிரயோகம் செய்யும்.)

ஓ ருத்திரனே! உமது வில்லில்சேர்க்கப்பட்ட அம்பானது எங்களை எல்லாவித கஷ்டங்களினின்றும் காப்பாற்றட்டும். எனது துக்கங்களுக்குக் காரணமும்,பகையாளியைப் போலுள்ளதுமான பாபங்களின் கூட்டததை நாசம்செய்வதற்கு உமது பாணப்பையிலுள்ள பாணங்களெல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

அத த்விதீயாநுவாகஃ

இவ்வனுவாகம்முதல் 8 அனுவாகங்களால் 'ஸ்ரீருத்திரன்தான் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் யஜமானன், எல்லாப் பொருள்களும் அவரிடந்தானிருக்கிறது, அவரே எல்லாப் பொருள்களாயு மிருக்கிறார், எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயு மிருக்கிறார்' என்று நிரூபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முதலில் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் ருத்திரன் ஈசனாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிற்கும் அவரே யஜமானர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்கு துவக்கப்படுகிறது.

நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஸேநாந்யே திஶாஞ்ச
பதயே நமோ நமஃ ।

ஹிரண்யபாஹவே	உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட காப்பு மோதிரம் முதலியவைகளை அணிந்துகொண் டிருக்கும் கைகளை யுடையவரும்
ஸேநாந்யே	(ஜீவர்களாகிற) ஸைந்யத்தை தூண்டுகிறவரும்
திஶாஞ்ச	(கிழக்கு முதலிய) திசைகளுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

மற்றவேதவாக்கியங்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை கால்முதல் தலைவரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் சிறந்த ஆபரணங்

களை அணிந்து கொடிருப்பவராகவும், தங்கமயமான வடிவமுள்ளவராகவும், கூறுகின்றன. ஆகிலும் வரதானம் செய்யும் சமயத்தில் கைகளை முன் வருவதால் அவைகளைக் கண்டு மற்றவைகளை கவனியாமல் தங்கமயமான ஆபரணமணிந்த கைகளையுடையவர் என்று இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டது. கிழக்கு முதலிய திசைகளுக்கு இந்திராதி தேவர்கள் அதிபர்கள் என்று பிரசித்தியிருந்த போதிலும் அவர்கள் முக்கியாதிகாரிகளல்லர். தேவர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு யஜமானரான ஸ்ரீ ருத்திரனை சூர்யமண்டலத்தில் தங்கமயமான வடிவத்துடனிருப்பவராக உபாஸனை செய்து அதனால் அவர்கள் அந்தந்த திசைகளுக்கு யஜமானர்களாயானார்கள். ஆதலால் இந்திராதி தேவர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய சேவகர்கள். ஸ்ரீ ருத்திரனே திக்குகளுக்கு முக்கியாதிகாரி என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்ய: பசூநாம் பதயே நம: ।

ஹரிகேசேப்ய: (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், என்ற மூன்று குணங்களுடன் கூடின பலவிதமான கர்மங்களாகிற) பச்சை இலையோடு கூடினதாயிருக்கிற

வ்ருக்ஷேப்ய: ஸம்ஸாரமாகிற மரத்திற்கு காரணமாயிருப்பவராயும்

பஶூநாம்	எல்லா பிராணிகளுக்கும்
பதயே	யஜமானரா யிருப்பவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஒவ்வொரு கர்மாவும் சாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்றுவிதமாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித கர்மங்களை சொல்லக்கூடிய கர்மகாண்டமென்று பெயர் கொண்ட வேதபாகம் தலையிலிருக்கும் மயிர்போல் இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாததாகவும் ஸம்ஸாரமாகிற மரத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாகவு மிருக்கிறது. (இவ்விடத்தில் சம்சாரம் என்ற பதத்திற்கு லோகம் என்ற பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) மேல் சொல்லிய மரத்திற்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் காரணமாயிருப்பதால், ஒரு யஜமானன் தன் வசமுள்ள பசு, எருமை, முதலியவைகளை கயற்றினால் கட்டி வேலை வாங்குவதுபோல் ஸம்ஸாரத்திலுட்பட்ட எல்லா ஜீவர்களையும் ஸம்ஸார பாசத்தால் (ஸம்ஸார பாசம் = அவித்தை, மாயை) கட்டி தனது உத்திரவு ரூபமான வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களை செய்யும்படி ஏவுகிறார். ஆதலால் உலகிலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் பசுக்களாகவும் ஸ்ரீருத்திரன் அவைகளுக்கு யஜமானராகவு மாகிறார் என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம: ஸஸ்பிஞ்ஜராய த்விஷீமதே பதீநாம் பதயே நம:।

ஸஸ்பிஞ்ஜராய	இளம் புல்போல் மஞ்சளும் சிவப்

	பும் கலந்த நிறமுள்ளவராயும்
ஜ்விஷீமதெ	(அறிவாகிற) பிரகாசமுள்ளவராயும்
வயீநாம்	(பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரம், முதலிய வேத பாஹ்யமான) தாந்திரிக மார்க்கங்களுக்கு
வதயெ	(அவைகளை உண்டுபண்ணுவதால்) யஜமானராய் ஏற்பட்ட ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நமஃ	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஸஸ்பிஂஜராய என்ற பதத்திற்கு ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்று விதமாயுள்ள ஜீவர்களின் கர்மங்களை அந்தந்த வகுப்பில் அவரவர்களை சிருஷ்டிப்பதில் சகாயமாய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார் என்ற கருத்தை இவ்விடத்தில் கொள்ளவேண்டும். 'யாவெடூபாஹ்யா ஸ்மிருதயஃ யாஶ்சகாஶ்ச குத்ருஷ்டயஃ। ஸவாஸ்தா நிஷ்பலாஃ ப்ரேத்ய நிஷ்டா தேஷாம் ஹி தாமஸீ॥' "வேதத்தை அனுஸரியாமல் அதை நிந்தித்துக்கொண்டு அதற்கு எதிரிடையாய் இருக்கும் கிரந்தங்கள் பயனற்றவைகள் அவைகளில் சொல்லியபடி நடந்தால் க்ஷேமங் கிடைக்காது. இறந்த பிறகும் நரகங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்" என்று மனுவால் 12-வது அத்தியாயம் 95-ம் ச்லோகத்தில் தாந்திரிக கிரந்தங்கள் நிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகிலும் அந்நிந்தை வேதத்தில் சொல்லிய

கர்மங்களில் அதிகாரம் பெற்றவர்களைப்பற்றியே யொழிய மற்றவர்களைக் குறித்தல்ல. வேத பாஹ்யர்கள் தாந்திரிக மார்க்கப்படி நடந்து அதனால் பகவானை திருப்தி செய்து வைதிக மார்க்கத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்களாய் மறுபிறப்பில் பிறந்து கிரமமாய் வைதிககர்மங்களை அநுஷ்டித்து க்ஷேமமடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். "சாண்டில்யர் என்ற ரிஷி பாஞ்சராத்திரவழிப்படி விஷ்ணுவை பூஜைசெய்தார். அதனால் திருப்தியடைந்த பகவான் நீண்டகாலம் கழித்து வேதமார்க்கத்தில் சிரத்தையுள்ளவனாய்ப் பிறந்து அதன்படி ஆராதனம் செய்து க்ஷேமமடைவாய் என்று அநுக்கிரஹம்செய்தார்" என்று வாஸிஷ்டலைங்க புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் வேத பாஹ்யர்களைக் கைதூக்கி விடுவதற்காக எல்லாவற்றையுமறிந்த ஸ்ரீ ருத்திரன் தாந்திரிக மார்க்கங்களைச் செய்திருப்பதால் அவரே நம்மைக் கெடுத்து விட்டார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. புத்தாவதாரம் செய்து வேத விருத்தமாய் உபதேசித்ததின் கருத்துமிதுவே. சிலரை வைதிக மார்க்கத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாகவும், சிலரை அவ்வழியில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களாகவும் சிருஷ்டிப்பதால் பகவானுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் பிரசங்கிக்காது. ஏனென்றால் அந்தந்த பிராணிகளின் முன் ஜன்மத்தின் கர்மப்படி அவர்களை அவ்வவ்விதம் உண்டுபண்ணுகிறார். காரணமன்றி செய்யவில்லை என்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

[illegible]

ஸஹஂஸாய — விருஷபத்தின் மேலிருப்பவரும்
விவ்யாயிநெ — (பாபிகளை) நன்கு அடிக்கிறவரும்
ஃஷாநாம் — உணவு பொருள்களுக்கு
வதயெ — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமொ நமஃ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

"யஜ்ஞாத்பவதி பர்ஜந்யஃ" "பர்ஜந்யாதந்நஸம்பவஃ" யாகம் முதலிய நல்ல கர்மங்களிலிருந்து மழை பெய்கிறது. அதனால் உணவுபொருள்கள் விளைகின்றன என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தர்மமே ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு காளை உருவத்துடன் வாஹனமாயிருப்பதால் தர்மத்தாலுண்டாகும் அவர் அன்னத்திற்கு யஜமானர் என்றதைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ: அன்னத்தைக்கொடுத்து சுகத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல் "யெ ஃஷெஷு விவ்யந்தி, யெஷாம்ஜுஷவஃ", என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடி உணவு பொருள் நிமித்தமாகவே பல துன்பங்களை விளைவிக்கிறவராகவு மிருக்கிறார். ஆதலால் ஸ்ரீ ருத்திரன் அன்னபதி யாகிறாரென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமொ ஹரிகெஶாயொ பவீதிநெ புஷ்டாநாம் பதயெநமஃ ॥

ஹரிகெஶாய — கருத்த மயிரையுடையவரும் (நித்

	யுவாவும்)
உபவீதிநே	யக்ஞோபவீதமுள்ளவரும்
புஷ்டாநாம்	(பிரும்மா முதல் ஸ்தம்ப பரியந்தமான ஜகத்தில், அறிவு, ஐச்வர்யம், வீர்யம், இவைகள்) நிறைந்த ஜீவர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

த்வம் தேவேஷு ப்ராஹ்மணோஸி அஹம் மநுஷ்யேஷு ப்ராஹ்மணோ வை ப்ராஹ்மண முபதாவதி, உபத்வா தாவாமி என்று ஸாமவேதத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரனே தேவர்களுக்குள் பிராம்ஹணன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வபிப்பிராயத்தை பூவ்விட முள்ள யஜ்ஞோபவீதிநே என்ற பதம் தெரிவிக்கிறது. அதனால் மனிதர்களுக்குள் பிராம்மணன் எவ்விதம் மேல் பட்டவனோ அவ்விதமே ருத்திரனும் மற்றெல்லா தேவர் களுக்கும் மேலானவர் என்று ஏற்படுகிறது. இத்துடன் பிராம்ஹணன் ஸ்ரீ ருத்திரனே பூஜித்தே தீரவேண்டு மென்றும் தெரிகிறது. ‘க்ஷிப்ர ப்ராஹ்மண ஸம்ஸ்தாநம் உபயாவேஷ்வேதரம்’ என்று பராசர ஸம்ஹிதையிலும் கூறப் ப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் எப்பொழுதும் யௌவனப்பருவ முள்ளவராகவேயிருப்பதால் மற்றெல் லோருக்கும் புஷ்டியைக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவ ராயுமிருக்கிறார். மேற்சொல்லிய இரண்டு காரணங்க

ளால் பிரும்மா முதல் ஸ்தம்ப பர்யந்தமான லோகத்தில் புஷ்டியை ஸ்ரீ ருத்திரனே கொடுக்கிறார். ஆதலால் அவரே புஷ்டிபதியென்று இரண்டு விசேஷணங்களால் தெருவிக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃।

𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯	ஸம்ஸாரத்திற்கு
𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈	ஆயுதமாயிருப்பவரும்
𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂	(ஸ்தாவர, ஜங்கம ரூபமான) உலகங்களுக்கு
𑌪𑌤𑌯𑍇	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

மேற்சொன்ன 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇𑌨𑌮𑌃 என்றதினாலேயே இம்மந்திரத்தில் கூறிய 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂𑌪𑌤𑌯𑍇 என்றதின் பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆகிலும் ஸம்ஸார பாசத்தால் ஜீவர்களைக் கட்டுவதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿 யாகிறார் என்று முன் கூறப்பட்டதின் கருத்து. தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸார பாசத்தை அறுப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿 யாகிறார் என்று பின் சொன்னதின் கருத்து. ஆதலால் 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯ம் என்ற தோஷம் வராது. (𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 = ஒருதரம் சொன்னதையே மறுபடியும் திரும்பிச் சொல்லுதல்.)

நமோ ருத்ராயாததாவிநே க்ஷேத்ராணாம் பதயே நம: ।

ருத்ராய	(சம்சாரத்தில் ஏற்படக்கூடிய) துக்கத்தை விரட்டுகிறவரும்
ஆததாவிநே	ஞாண் ஏற்றப்பட்ட வில்லினுல் காப்பாற்றுகிறவரும்
க்ஷேத்ராணாம்	(இதம்ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே என்று கீதையில் சொல்லியபடி) சரீரங்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

உலகத்தில் தேசத்திற்கதிபதயான அரசன், தனது தேசத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களை கஷ்டங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிருன். அதிலும் தன்னை சேர்ந்தவர்களுக்கு விசேஷமான சௌகரியத்தைச்செய்து சுகத்தைக் கொடுக்கிருனென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். அதுபோல் ஸ்ரீ ருத்திரனும் துஷ்டநிக்ரஹம் முதலிய கார்யங்களால் ஜீவராசிகளைக் காப்பாற்றுகிருர். தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கோ பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கிருர். இவ்வபிப்ராயங்களை வெளியிடுவதற்காக இவ்விடத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் போடப்பட்டன.

நம: ஸூதாயாஹந்த்யாய வநாநாம் பதயே நம: ।

ஸூதாய — (உலகமாகிற தேரை யோட்டுகிற) சாரதியாயும்

அஹந்த்யாய — ஜகத்தின் விகாரமான ஸுக துக்கம் முதலியவைகளால் தாக்கத் தகாதவராயும் (அதன் சம்பந்த மற்றவராயும்)

வநாநாம் — காடுகளுக்கு

பதயே — யஜமானராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நமோ நமஃ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

கீ ।]

ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுந திஷ்டதி ।
ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா ॥

என்று கீதையில் சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் உலகமாகிற தேரை ஓட்டிவருவதால் அதன் ஏகதேசமான காடுகளுக்கு யஜமானராயிருப்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதில்லை என்று நிருபணம்செய்வதற்காக ஸூதாய என்ற பதமும், ஜகத்தை நியமனம் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் அதன் விகார சம்பந்தம் ஸ்ரீருத்திரனுக்குக் கிடையாது என்ற அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக அஹந்த்யாய என்ற பதமும் இவ்விடத்தில் போடப்பட்டது.

நமோ ரோஹிதாய ஸ்தபதயே வ்ருக்ஷாணாம் பதயே நமஃ

ரோஹிதாய	சிவப்பு நிறமுள்ளவரும்
ஸ்தபதயே	(எங்கு) மிருந்து காப்பாற்றுகிறவரும்
வ்ருக்ஷாணாம்	மரங்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் எல்லாப் பொருள்களிலுமிருந்துகொண்டு அவையவைகளை காப்பாற்றிக்கொண்டிருப்பதால் மரத்தையும் நீர்தான் காப்பாற்றுகிறீர். மரங்கள் சிவப்பு நிறமுள்ள தளிருள்ளவைகளா யிருப்பதால் நீர் அவைகளிலிருக்கிறீர் என்று ஊஹிப்பதற்கு இடமேற்படுகிறது. ஆதலால் எனது மரங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி வணங்குகிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமோ மந்த்ரிணே வாணிஜாய கக்ஷாணாம் பதயே நம: ||

மந்த்ரிணே	ஏழு கோடி மஹா மந்திரங்கள், வேத ரஹஸ்யங்களான உபநிஷத்துக்கள் இவைகளுக்கு யஜமானராயும்
வாணிஜாய	வியாபாரிகளின் சமூகமாயிருப்பவராயும்
கக்ஷாணாம்	புதர்களுக்கு

வதயெ — யஜமானரா யிருப்பவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நமோநமஃ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! வியாபாரிகள் பொருள்களை வாங்குவதற்காகவும், விற்பதற்காகவும் உலகமெங்கும் சஞ்சரித்து எல்லா லோகசமாசாரங்களையும் நன்கு அறிந்து கொள்வார்கள். அவர்களைப்போல நீரும் அங்கங்கு ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக எங்குமலைந்து திரிந்து எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுகிறீர். மேலும் மனதினாலே ஊஹிப்பதற்கு முடியாத 7 கோடி மஹாமந்திரங்களையே தேராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர். ஆதலால் மனிதன் சஞ்சரிப்பதற்கு முடியாத புதர்களுக்கு நீர் யஜமானராயிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. அவ்வித புதர்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடாம லிருக்கும்படி என்னைக் கார்க்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமோ ஹுவநயெ வாரிவஸ்க்ருதாய ஔஷதீநாம் வதயெ நமஃ।

ஹுவநயெ — பூமியை சிருஷ்டி செய்பவரும்

வாரிவஸ்க்ருதாய — தன்னைப் பூஜிக்கும் பக்தர்களிடத்தில் (விசேஷமாய்) இருப்பவரும்.

𑌓𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 ஓஷதிகளுக்கு

𑌪𑌤𑌯𑍇 யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! நீர் பூமியை உண்டுபண்ணினீர், 𑌸𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 (சரீரமில்லாதவரா யிருந்த போதிலும் பக்தர்களின் சரீரத்தையே பகவான் தனது சரீரமாய் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்) என்று சொல்லிய படி உம்மை எவன் பஜிக்கிறானோ அவனிடத்தில் நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பின் நெருப்புபோல் விசேஷஸான்னித்யம்செய்து தான்யங்களை அவன் வாயிலாக அனுபவிக்கிறீர். ஆதலால் நீர் பூமியிலுண்டாகும் நெல் பயிர் முதலிய ஓஷதிகளுக்கு யஜமானராகிறீர். ஆதலால் எனது நிலங்களில் விளையும் ஓஷதிகளுக்கு ஒரு வித கெடுதியும் ஏற்படாமல் காக்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍[illegible]𑌷𑌾𑌯 (யுத்தகளத்தில்) உறத்து சத்தம் போடுகிறவராயும்

𑌆𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍇 சத்துருக்களைக் கதறும்படி அடிப்பவராயும்

வரீ்ந்ராம் (த)   காலாட்படைகளுக்கு
வதயே   யஜமானருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு)
நமோ நமஃ   அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! சத்துருக்களைக் கொல்வதற்கு உமக்குக் காலாட்படைகள் வேண்டியதில்லை. அவைகளில்லாமலும் நீர் தனியே சத்துருக்களைக் கொன்றுவிடுவீர். உமக்கு ஆயுதங்களும் வேண்டியதில்லை. ஹூங்காரமாத்திரத்திலேயே எதிராளியை வென்றுவிட சாமர்த்தியமுண்டு. சிரிப்பினால் த்ரிபுராஸுரனையும், பார்வையால் மன்மதனையும், நகத்தால் யமனையும் வென்றிருக்கிறீர். அப்பேர்ப்பட்ட உமக்கு ஆயுதங்கள், தேர்கள், காலாட்படைகள் முதலியவை அலங்காரங்களே. ஆதலால் எனது சத்துருக்களைக் கொன்று எனக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமஃ க்ருத்ஸ்னவீதாய தாவதே ஸத்வனாம் பதயே நமஃ ।

க்ருத்ஸ்னவீதாய   (ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பதாலும், அந்தர்யாமியாயிருப்பதாலும்,) உலகம்முடியவியாபித்திருப்பவரும்

𑌧𑌾𑌵𑌤𑍇 — (பக்தர்கள் போகுமிட மெல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்காக பின் அனுஸரித்து) ஓடுபவரும்.

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 — (எல்லா கர்மங்களேயும் தன்னிடம் (ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் அர்பணம் செய்கிறவர்களும், த்ரிகரண சுத்தி யுள்ளவர்களுமான) ஸாத்விகர்களுக்கு

𑌪𑌤𑌯𑍇 — யஜமானருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு)

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; நீர் அவையவைகளே அந்தந்த காரியங்களேச் செய்யும்படி தூண்டிக்கொண்டு எங்குமிருக்கிறீர். ஆதலால் தன்னே பஜிப்பவன் எங்குசென்ருலும் அந்தந்த இடங்களில் நன்மையே உண்டாகும்படி செய்கிறீர். அவர்கள் கோஷ்டியில் அடியேனேயும் பதிவுசெய்துகொண்டு எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்தும் கார்க்கவேண்டும். அதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨 𑌆𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

ஸஹமாநாய — சத்துருக்களை அவமதிக்கிறவரா யும், அல்லது பக்தர்களின் குற் றங்களைப் பொருத்துக்கொள்ப வராயும்

நிவ்யாதிநே — நன்கு அடிக்கிறவராயும்

ஆவ்யாதிநீநாம் — நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு அடிக்கும் சூரத்தன் மையுள்ள ஸைந்யங்களுக்கு

பதயே — யஜமானரா யிருப்பவருமான (ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு)

நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; நீர் சத்துருக்களை நன்கு அடிப்ப வரா யிருப்பதால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு அடிக்கும் சூரர்களான சைந்யங்களுக்கு யஜ மானனா யிருப்பவனும் நீரே. ஆகிலும் தன்னைப் பஜிப் பவர்கள் எவ்வளவு குற்றங்கள் செய்தபோதிலும் அவர் களிடம் உமது பராக்கிரமத்தைக் காட்டாமல் பொருத் துக்கொள்ளுகிறீர். ஆதலால் எனது குற்றங்கள் யாவை யும் பொருத்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். அதற் காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இத னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நம: ககுபாய நிஷங்கிணே ஸ்தேநாநாம் பதயே நம:।

ககுபாய — (திருடர்களுக்கெல்லாம்) பெரிய வரும்

நிஷங்கிணே	கத்தியுள்ளவருப்
ஸ்தேநாநாம்	மறைந்திருந்து திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

ஓ ருத்திரனே; ஒரு கூட்டத்திற்கு தலைவனு யிருப்பவன் அக்கூட்டத்திலிருக்கும் அனைவர்க்கும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவனு யிருக்கவேண்டும். அவ்வித மிருப்பவன் நிச்சயமாய் உமது அம்சம்வாய்ந்தவனே. ஆதலால் ஒளிந்திருந்து திருடும் திருடர்களின் தலைவன் உருவமா யிருப்பவரும் நீரே. ஆதலால் அவர்களின் உபத்திரவம் நீங்குவதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

குறிப்பு:—ஓர் கூட்டத்திற்கு தலைவனுயிருப்பவன் தேஜ:ஸ்ரீ:கீர்த்திரைஸ்வர்யம் ஹ்ரீஸ்த்யாக: ஸௌம்யம் மார்தவம் । வீர்யம் திதிக்ஷா விஜ்ஞாநம் யத்ர யத்ர ஸ மே அம்ஸக: ॥ (எந்தஎந்த இடத்தில், பிரபாவமோ, சம்பத்தோ, நல்ல பெயரோ, பிரபுத்வமோ, நிந்திக்கப்பட்ட காரியத்தை செய்வதில் திருப்தி யில்லாமையோ, கொடுப்பதோ, அழகோ, பாக்கியமோ, பலமோ, பொருமையோ, அதிகமான அறிவோ, இருக்கிறதோ அதது எனது விபூதி) என்று பகவானே நேரில் சொல்லியபடி, ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்தவனு யிருக்கவேண்டுமாதலால்

மேல் மந்திரங்களில் கூறப்படும் அந்தந்த திருடர்களுக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனே யஜமானனென்று சொல்லப்படுவதாகக் கருதவேண்டும். அந்தந்த மந்திரங்களிலிருக்கும் விசேஷணங்களால் யஜமானனின் உருவம் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது என்று அறியவேண்டும்.

நிஷங்கிணே	தனுஸ்ஸில் தொடுப்பதற்காகக் கையி லெடுக்கப்பட்ட பாணத்தை யுடையவரும்
இஷுதிமதே	அம்பறாத்தூணி யுள்ளவரும்
தஸ்கராணாம்	பிரகாசமாய் திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; தீவட்டிக்கொள்ளை முதலிய திருடுகள் உம்மால் தூண்டப்பட்டே நடைபெறுகிறது. ஆதலால் அவர்களால் எனக்கு கெடுதல் ஏற்படாம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமோ வஞ்சதே பரிவஞ்சதே ஸ்தாயூனாம் பதயே நம: ।

வஞ்சதே	ஒருவனுக்கு வேண்டியவனா யிருப்பவன்போ லிருந்துகொண்டு

	அவனது சாமானை வாங்குவது, விற்பது இவைகளில் சில சந்தர்ப்பங்களில் மோசம்செய்து பணத்தைத் திருடுகிறவரும்,
பரிவஞ்சதே	மேற்சொல்லியபடியே எப்பொழுதும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவரும்
ஸ்தாயூநாம்	வேண்டியவன்போல் விருந்துகொண்டு பிறருக்குத் தெரியாமல் பொருளை அபஹரிக்கும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம꞉	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! வேண்டியவன்போல் விருந்துகொண்டு சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள் சிலர், எப்பொழுதும் ஏமாற்றித் திருடுகிறவர்கள் சிலர். இவர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன் இரண்டுவிதமாயும் மோசம் செய்வதில் பிரசித்தி பெற்றவனாயிருக்கவேண்டும். அவ்விதத் தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னை உபத்திரவிக்காமலிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நமோ நிஷங்கிண இஷுதிமதே தஸ்கராணாம் பதயே நம꞉

நிசேரவே — திருடுவதற்காக நன்கு அலைகிறவரும்
பரிசராய — நான்கு பக்கங்களிலும் சஞ்சரிப்பவரும்
ஆரண்யானாம் — காட்டில் வசிக்கும் திருடர்களுக்கு
பதயே — யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! காட்டில் வசிக்கும் திருடன் நான்கு பக்கங்களிலும் அலைந்துகொண்டிருந்தால்தான் மரங்களடர்ந்த இடங்களில் யாத்திரிகர்களைக் கண்டு பிடித்து சொத்துகளை அபஹரிக்க முடியும். அவ்விதத் திருடர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன் அலைந்து திருடுவதில் முதல் கக்ஷியில் தேறினவனா யிருக்கவேண்டும். அத்தலைவன் உருவமாய் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னைப் பீடிக்காம லிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

நம: ஸ்ருகாவிப்யோ ஜிகாம்ஸத்ப்யோ முஷ்ணதாம் பதயே நம: ।

ஸ்ருகாவிப: — யந்திரத்தால் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்பவரும்

ஜிவாம்ஸத்³ப்⁴ய:	சத்துருக்களைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும்
முஷ்ணதாம்	வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல் முதலியவைகளைத் திருடும் திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

ஓ ருத்திரனே! வயல்களில் பயிரிட்டிருக்கும் நெல் முதலியவைகளைத் திருடும் திருடர்களின் தலைவன் ஆயுதங்களால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்பவனாகவும், எதிரிகளைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவனாகவு மிருப்பான். அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால் அந்தத் திருடர்கள் எனது வயல்களில் களவு செய்யாம விருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து.)

நமோஸ்ருகாவிப்⁴யோ நக்தஞ்சரத்³ப்⁴ய: ப்ரக்ருந்தானாம்பதயே நம: ॥

ஸ்ருகாவிப்⁴ய:	சத்தியுள்ளவரும்
நக்தஞ்சரத்³ப்⁴ய:	ராத்திரியில் சஞ்சரிப்பவரும்
ப்ரக்ருந்தானாம்	கொலைசெய்து அபஹரிக்கிற திருடர்களுக்கு
பதயே	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே; கொலைசெய்தே திருடுவதென்று வழக்கம் வைத்திருக்கும் திருடர்களுக்குத் தலைவனு யிருப்பவன் சக்தியுள்ளவனுகவும், ராத்திரியில் சஞ்சரிப் பவனுகவுமிருப்பான். அவன் உருவமாயும் நீரிருப்பதால் அவர்கள் என்னைக் கொல்லாமலிருப்பதற்காக உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன் (எ—து)

நம உஷ்ணீஷிணெ கிரிசராய குலுஞ்சானாம் பதயெ நமோ நம: ॥

உஷ்ணீஷிணெ	தலைப்பாகை யுடையவரும்
கிரிசராய	மலைகளில் சஞ்சரிப்பவரும்
குலுஞ்சானாம்	பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்களுக்கு
பதயெ	யஜமானருமான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

பூமியை அபஹரிக்கும் திருடர்கள், கிராமத்தில், திருடனென்று சந்தேஹிப்பதற்கு இடமில்லாமல் தலைப் பாகை முதலிய வெளிஆடம்பரங்களுடன் வஸிப்பவர்க ளென்றும், மலைமுதலிய பிரவேசிக்கமுடியாத இடங் களில் வசிப்பவர்களென்றும் இரண்டுவிதமா யிருக்கிறார் கள். முதல் கூறியவர்கள் தங்களுடைய செழிப்பில் லாத பூமியை செழிப்புவாய்ந்ததாகக் கூறிப்பிறரை வாங் ச்செய்து அவர்களின் செழிப்பான நிலத்தை அபஹக

ரித்துகொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாவதாகக் கூறியவர்கள் காட்டிற் கருகாமையிலிருக்கும் பிறர் பூமிகளை பலாத்காரமாய்க் கைப்பற்றுகிறார்கள். அவ்விரண்டு திருடர்களுக்கும் தலைவன் ரூபமாய் நீரிருப்பதால் அவர்களின் துன்பம் ஏற்படாமலிருக்க உம்மை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

"நமோ ஹிரண்யபாஹவே" என்ற மந்திரம் முதல் இதுவரையில் 21 மந்திரங்களால் "ஸர்வஸ்ய ஶர்வ: ஸர்வோ காயிவு திः" என்ற சுருதி பிரஸித்தமான ஸர்வஸ்வரத்வத்தை ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் நிரூபணம் செய்து, இனி ஸம்ஹர்தாவாயும் இவரே யிருக்கிறார் என்றதை நிரூபணம்செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்.

நம இஷுமத்ப்யோ தன்வாவிப்யஶ்ச வோ நம: ॥

இஷுமத்ப்ய:	(லோகத்தைக் காப்பதற்காக)பாணமுள்ளவர்கள் உருவமாயும்
தன்வாவிப்யஶ்ச	வில்லினால் காப்பாற்றுகிறவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற).
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

ஓ ருத்திரனே! தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் இவர்கள் ரூபமாய் எவ்வளவு சூரர்கள் லோகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அம்பையும் வில்லையும் கையில்

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு பேர்களும் உங்களது அம்சம் பொருந்தினவர்களாகையால் அவர்கள் ரூபமாயிருக்கும் தங்களை அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன். உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் பகவான் வாஸம் செய்வதால் அந்தந்த பொருள்கள் ரூபமாகவே ஸ்ரீ ருத்திரன் இருப்பதாய்க்கருதி வணங்கப்படுவதாய் மேல் மந்திரங்களிலும் அறியவேண்டும்.

𑌨𑌮 𑌆𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌧𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌆𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	தனுஸ்ஸில் ஞாண்கயிற்றைக் கட்டுகிறவர்கள் ரூபமாயும்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌧𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	கட்டப்பட்ட ஞாண்கயிற்றில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு.—ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் வாய்ந்த ருத்திரகணங்கள் கணக்கிலடங்காமலிருப்பதால் அவர்களை சம்போதனம்செய்து வணங்குகிற அபிப்ராயத்தால் "𑌵𑌃" என்று பஹுவசனம் போடப்பட்டதாய்க் கருதவேண்டும். அல்லது அதிகமான மரியாதையைக் காண்பிப்பதற்காகவாவது பஹுவசனம் போடப்பட்டதாய் அறியவேண்டும். இவ்வபிப்ராயத்தையே மேல்மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும்.

நம ஆயச்சத்³ப்⁴யோ விஸ்ருஜத்³ப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ।

ஆயச்சத்³ப்⁴ய꞉ — ஞாண் கயிறை இழுக்கிறவர்கள் ரூபமாயும்

விஸ்ருஜத்³ப்⁴யஶ்ச — பாணத்தை விடுகிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

வ꞉ — உங்களுக்கு

நமோ நம꞉ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்

நமோऽஸ்யத்³ப்⁴யோ வித்⁴யத்³ப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ॥

அஸ்யத்³ப்⁴ய꞉ — பாணத்தை லக்ஷ்யபர்யந்தம் போகும்படி செய்கிறவர்கள் ரூபமாயும்

வித்⁴யத்³ப்⁴யஶ்ச — லக்ஷ்யத்தில் தைக்கும்படி செய்கிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

வ꞉ — உங்களுக்கு

நமோ நம꞉ — அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

நம ஆஸீனேப்⁴ய꞉ ஶயானேப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ॥

ஆஸீனேப்⁴ய꞉ — உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் உருவமாயும்

ஶயானேப்⁴யஶ்ச — படுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

வ꞉	உங்களுக்கு
நமோ நம꞉	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம꞉ ஸ்வபத்³ப்⁴யோ ஜாக்³ரத்³ப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ।

ஸ்வபத்³ப்⁴ய꞉	தூங்குகிறவர்கள் ரூபமாயும்
ஜாக்³ரத்³ப்⁴யஶ்ச	விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
வ꞉	உங்களுக்கு
நமோ நம꞉	அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

நமஸ்திஷ்ட²த்³ப்⁴யோ தா⁴வத்³ப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ।

திஷ்ட²த்³ப்⁴ய꞉	நின்றுகொண்டிருப்பவர்கள் ரூபமாயும்
தா⁴வத்³ப்⁴யஶ்ச	ஓடுகிறவர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)
வ꞉	உங்களுச்கு
நமோ நம꞉	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம꞉ ஸபா⁴ப்⁴ய꞉ ஸபா⁴பதிப்⁴யஶ்ச வோ நம꞉ ।

ஸபா⁴ப்⁴ய꞉	ஸபையிலிருப்பவர்கள் உருவமாயும்
ஸபா⁴பதிப்⁴யஶ்ச	அக்கிராஸனுதிபதிகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 — உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 — குதிரைகள் உருவமாயும்

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — குதிரைகளுக்கு யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 — உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

𑌨𑌮 𑌆𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌆𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌃 — நான்கு பக்கங்களிலும் அடிப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்களும்

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — அநேகவிதமாய் அடிப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்களுமான ஸ்திரீகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 — உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮 𑌉𑌗𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌂𑌹𑌤𑍀𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌗𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 — உத்கிருஷ்டகணங்களான ப்ராஹ்மீ,

ப்ராஹ்மீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, ஐந்த்ராணீ, சாமுண்டா, என்ற ஏழு மாதாக்கள் ரூபமாயும்

த்ரும்ஹதீப்யச்ச — ஹிம்ஸிப்பதற்கு சமர்த்தர்களான துர்க்கைமுதலான உக்கிரதேவதைகள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

வ: — உங்களுக்கு

நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமோ க்ருத்ஸேப்யோ க்ருத்ஸபதிப்யச்ச வோ நம: ।

க்ருத்ஸேப்ய: — விஷயங்களில் மிகவும் ஆசையுள்ளவர்கள் ரூபமாயும்

க்ருத்ஸபதிப்யச்ச — மேற் சொல்லியவர்களுக்கு யஜமானர்கள் ரூபமாயும் (இருக்கிற)

வ: — உங்களுக்கு

நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமோ வ்ராதேப்யோ வ்ராதபதிப்யச்ச வோ நம: ।

வ்ராதேப்ய: — பலவகுப்பார் சேர்ந்த கூட்டம் உருவமாயும்

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 மேற்சொல்லிய கூட்டத்திற்கு யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 பிரமதகணங்கள் உருவமாயும்

𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 பிரமதகணங்களுக்கு யஜமானர்களான நந்திகேச்வரர் முதலானவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 அடிக்கடி நமஸ்காறம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃

𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 உண்மையில் எவ்விதமான ரூபமுமில்லாதவர்களாயும்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்ட அநேகரூபங்களை யுடையவர்களாயும் (இருக்கிற)

𑌵𑌃 உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—பகவான் உண்மையில் எவ்வித நாம ரூபமு மில்லாதவராயும், உபாசனத்திற்காக கற்பிக்கப் பட்ட நாமரூபங்களை யுடையவராயு மிருப்பதால் அவரை எந்த நாமரூபத்தைக்கொண்டு உபாசித்தாலும் க்ஷேம மடையலாம் என்று இதனுல் தெரிகிறது.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾, 𑌗𑌰𑌿𑌮𑌾, 𑌲𑌘𑌿𑌮𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂, 𑌈𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, என்ற அஷ்டைச்வர்ய முள்ளவர்கள் உருவமாயும்
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	அஷ்டைச்வர்ய மில்லாத எளிய வர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌰𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃	நல்ல வண்டி முதலியவைகளை யுடையவர்கள் உருவமாயும்
𑌅𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	வண்டி யில்லாதவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃	அடிக்கடி நமஸ்காரம்

நமோ ரதேப்யோ ரதபதிப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ।

ரதேப்ய:	(நல்ல)வண்டிகள் உருவமாயும்
ரதபதிப்யஶ்ச	(நல்ல)வண்டிகளின் யஜமானர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம: ஸேனாப்ய: ஸேனாநிப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ।

ஸேனாப்ய:	சைந்யங்கள் உருவமாயும்
ஸேனாநிப்யஶ்ச	சைந்யத்தின் தலைவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம: க்ஷத்த்ருப்ய: ஸங்க்ரஹீத்ருப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ।

க்ஷத்த்ருப்ய:	வண்டியை ஓட்டுகிறவர்கள் உருவ உருமாயும்
ஸங்க்ரஹீத்ருப்யஶ்ச	வண்டியை நிறுத்துகிறவர்கள் வமாயும் (இருக்கிற)
வ:	உங்களுக்கு
நமோ நம:	அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமஸ்தக்ஷப்யோ ரதகாரேப்யஶ்ச வோ நமோ நம: ।

𑌤𑌕𑍍𑌷𑌭𑍍𑌯𑌃 — தச்சர்கள் உருவமாயும்

𑌰𑌥𑌕𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — வண்டியை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும், அல்லது ரதகாரன் என்ற ஜாதியில் பிறந்தவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற) (வைச்யஜாதி ஸ்திரீனியிடத்தில் க்ஷத்திரியன் பீஜத்திற்குப் பிறந்தவனுக்கு 'மாஹிஷ்யன்' என்று பெயர். சூத்திர ஜாதி ஸ்திரீயினிடத்தில் வைச்யனுடைய பீஜத்திற்கு பிறந்த பெண்குழர்தைக்கு "கரணீ" என்று பெயர். அந்தக் கரணினிடம் மாஹிஷ்யன் பீஜத்திற்குண்டானவனுக்கு ரதகாரன் என்றுபெயர் என்று ஸ்மிருதிகளில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

𑌵𑌃 — உங்களுக்கு

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 — குயவர்கள் உருவமாயும்

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 — கம்மாளர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

வ: — உங்களுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம: புஞ்ஜிஷ்டேப்யோ நிஷாதேப்யஶ்ச வோ நம: ।

புஞ்ஜிஷ்டேப்ய: — பக்ஷிகளின் கூட்டங்களை அடிப்பவர்கள் உருவமாயும்
நிஷாதேப்யஶ்ச — (நாயை அடித்து சாப்பிடும்) வேடர்கள் உருவமாயும்(இருக்கிற)
வ: — உங்களுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நம இஷுக்ருத்ப்யோ தன்வக்ருத்ப்யஶ்ச வோ நம: ।

இஷுக்ருத்ப்ய: — பாணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும்
தன்வக்ருத்ப்யஶ்ச — தனுஸ்ஸை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)
வ: — உங்களுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நமோ ம்ருகயுப்ய: ஶ்வநிப்யஶ்ச வோ நம: ।

ம்ருகயுப்ய: — வேடர்கள் உருவமாயும்
ஶ்வநிப்யஶ்ச — நாயின்கழுத்தில் கயிரைக்கட்டி இழுத்துச் செல்பவர்கள் உருவமாயும் (இருக்கிற)

வ: — உங்களுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்,

நம: ச்வப்⁴ய: ச்வபதிப்⁴யச்ச வோ நம: |

ச்வப்⁴ய: — நாய்கள் ரூபமாய் இருப்பவர்களாயும்
ச்வபதிப்⁴யச்ச — நாய்களுக்கு யஜமானர்கள் உருவமாய் இருப்புவர்களாயும் (இருக்கிற)
வ: — உங்களுக்கு
நமோ நம: — அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:---உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதால் நாய், குதிரை, குயவன் முதலியவர்களாயும் அவரே இருக்கிறார் என்று நிருபணம் செய்து இதுவன்றம் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டது. இனி வருமனுவாகங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கும் இது போன்ற நமஸ்காரத்திற்கும் இக்கருத்தையே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

| பஞ்சமோऽநுவாக: |

இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் அஸாதாரண மஹிமாநுஸந்தான பூர்வமாய் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார். அதிலும் முதலிலிருக்கும் இரண்டு மந்திரங்களால் ஸ்ரீ

ருத்திரன், ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், பந்தம், மோக்ஷம், இவைகளைச் செய்கிறாரென்று நிரூபித்து வணங்கப்படுகிறார்.

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚

𑌭𑌵𑌾𑌯 — ஜகத்திற்கு காரணமா யிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 — ஸம்ஸார துக்கத்தை விரட்டுகிறவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌚

𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 — (பிரளய காலத்தில்) எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇 — ஸம்ஸாரபாசத்தால் கட்டுண்ட ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂-
𑌯𑌤𑍇 (இந்த எல்லா உலகமும், பிரும்மா, விஷ்ணு, குணி ருத்திரன், இந்திரன் முதலியவர்களும் தீபமூர்த்தியான

மஹாதேவனிடமிருந்து உண்டாகிறார்கள்) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜகத்காரணமாயிருக்கிறா ரென்றும், யதா சர்மவதாகாஶம் வேஷ்டயிஷ்யந்தி மாநவா: । ததா ஶிவமவிஜ்ஞாய து:கஸ்யாந்தோ பவிஷ்யதி, ருத்ரஸ்தாரகம் ப்ரஹ்ம வ்யாசஷ்டே. (எப்பொழுது மனிதர்கள் தோலைப் போல ஆகாசத்தை சுருட்டுவார்களோ, அப்பொழுது தான் சிவனை உபாசிக்காமல் சாம்சாரிக துக்க நிவிருத்தியை யடைவார்கள், ஸ்ரீ ருத்திரன் மோக்ஷ சாதனமான பிரணவத்தை உபதேசிக்கிறார்.) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரா யிருக்கிறாரென்றும், ஸர்வோபஸம்ஹர்த்ரே மஹாக்ராஸாய நம: । (எல்லா பிரபஞ்சத்தையும் ஸம்ஹரிப்பவராயும், பெரியகபளமுள்ளவராயும், (பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் ஒரேசமயத்தில் நாசம் செய்கிறவராயும்) இருக்கிற பகவானுக்கு நமஸ்காரம்) என்றபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் சம்ஹரிப்பவராயிருக்கிறாரென்றும், பஶுபதி என்ற பதத்திற்கு சம்சார பாசத்தால் கட்டுப்பட்ட ஜீவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர் என்று அர்த்தமாதலால், பந்தம், பாலனம் இவைகளையும் ஸ்ரீ ருத்திரனே செய்கிறாறென்றும் சென்ற இரண்டு மந்திரங்களிலுள்ள ஹராய, ருத்ராய, ஶர்வாய, பஶுபதயெ என்ற பதங்களால் கூறப்பட்டது.

குறிப்பு.—இனி வரும் மந்திரங்களையும், ஒவ்வொரு பதத்தினுடைய அர்ந்தத்தின் முடிவில் "ஸ்ரீ

ருத்திரனுக்கு'' என்ற பதத்தையும், ''நம:'' என்ற பதத்தை சேர்த்துக்கொண்டு அதன் பொருளையும் கிரஹித்துக்கொண்டு வியாக்யானம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருபதத்தினுடனும் நம: என்றபதம் சேரவேண்டும் என்பதற்காகவே மந்திரங்களில் அடிக்கடி வகாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

நமோ நீலக்³ரீவாய ச ஶிதிகண்டா²ய ச

நீலக்³ரீவாய ச	காளகூட விஷத்தால் கருத்த கழுத்தையுடைய—
ஶிதிகண்டா²ய ச	காளகூடத்தை சாப்பிடுவதற்கு முன் வெளுத்த கழுத்தையுடைய, அல்லது மற்ற பாகங்களில் வெளுத்த கழுத்தையுடைய—

சுத்த ஸ்படிகம்போலுள்ள தனது கழுத்தில் காளகூட விஷத்தால் ஏற்படக்கூடிய கருப்பையும் கவனியாமல் உலகம் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டுமென்றதை மட்டும் பிரதானமாய்க் கருதி காளகூட விஷத்தை உட்கொண்ட ஸ்ரீ ருத்திரனுடைய [illegible] விஶ்வம் (பூஜ்யரான ருத்திரனே இவ்வுலகத்தைக் குறித்து தயவை செலுத்துகிறீர்) என்றதால் கூறப்பட்டது. அசாதாரணதயையானது இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌚

𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌚 — கபர்த்தம் என்ற ஜடாபாரத்துடன் கூடின—

𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌚 — தலையில் மயிரில்லாத வனஹம்ஸவரிவ்ராஜகரூபமா யிருக்கிற—

தக்ஷபிரஜாபதியின் யாகத்தை நாசம்செய்த வீரபத்திரனை வெளியிட்ட ஜடாபாரத்துடன் கூடினவரா யிருக்கிறார் என்று சொன்னதால் 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌨𑍍, 𑌸𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍 (தேவர்கள் யாகத்திலிருந்து ருத்திரனை விலக்கினார்கள், அவர் யாகத்தை நாசம்செய்தார்) என்ற வேறு வேத வாக்யங்களால் கூறப்பட்ட "தக்ஷபிரஜாபதியாக நாசனம்" என்ற ஸ்ரீ ருத்திர லீலையும், சிகையில்லாத தத்தாத்ரேயர், துர்வாஸர் முதலிய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியர்கள் ரூபமாய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டதால் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 (வேதத்திற்கு யஜமானர், பிரும்ம தேவனுக்கும் யஜமானர்) என்ற வாக்யத்தால் சொல்லப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப் பரவச்செய்யும் தன்மையும் இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌚

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚 — ஆயிரக் கணக்கான கண்களையுடைய—

ஶதயநுவெநவ நூற்றுக்கணக்கான வில்லுகளையு

டைய—

இதனல் ‘‘யஸவுஜஞஸவுவிக’’ (எந்த பகவான் எல்லாவற்றையும் பொதுவா யறிந்தவரோ, எல்லாவற்றையும் தனித்தனியா யறிந்தவரோ) என்ற சுருதி பிரஸித்தமான ‘‘எல்லாவற்றையு மறிந்திருப்பது’’ என்ற ஸ்ரீ ருத்திரனின் மஹிமையும், ‘ஸதயொக்த ஸ்யெதஹ்ரூ க்ஷா விஷ்ணுங்க்ருக்ஷாஸரொத்தம் । ஶஸ்ய்ரஹ்நிம் தயாக்ரு க்ஷா யநூரெவுரூகோணயக । க்ருக்ஷாவயநூரொம் காரம் ஸாவித்ரீஞ்ஜ்யாம் ஹெஶ்வரஃ । (அந்தருத்திரன் அவ்விதம் சொல்லப்பட்டவராய்க்கொண்டு அவ்விதமே ஆகட்டுமென்று சொல்லி விஷ்ணுவைச் சிறந்தபாணமாகச்செய்து அக்கினியை பாணத்தின் நுனியாகச்செய்து, மஹாமேருவை வில்லாகச் செய்துகொண்டார். பிரணவத்தை (இரண்டாவது) தனுஸ்ஸாக செய்து ஸாவித்ரியை ஞாண்கயிறுகச் செய்துகொண்டார்) என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் வேதம், பிரணவம், மேரு, பிநாகம், முதலிய அநேகம் வில்லுகளையுடையவரா யிருக்கிறுர் என்பதும், அதனல் ‘‘தெஷா ஊஸுராணாம் திஸ்ரஃ வுர ஆஸநு’’ (அந்த அசுரர்களுக்கு மூன்று பட்டினங்கள் இருந்தன) என்று வேதப்பிரசித்தமான ‘‘த்ரிபுராசுரர்களைக் கொல்வது’’ என்ற அவரது லீலையும் காண்பிக்கப்பட்டது.

நமொ ஶிபிவிஷ்டாயவ ஶிவிவிஷ்டாயவ

கிரிஶாயச — கைலாசம் என்ற மலையையுடைய (கைலாசத்தி லிருக்கிற)

ஶிபிவிஷ்டாயச — நாராயணன் ரூபமாயிருப்பவரான

இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரனும் விஷ்ணுவும் ஒருவரே என்றும், அவர்களைத் தனிப்பட்டவர்களாய் நினைப்பது பிசகென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ மீடுஷ்டமாய சேஷுமதே ச

மீடுஷ்டமாயச — மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய் அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரான—

இஷுமதே ச — பிரசித்திபெற்ற பாணத்தையுடைய—

இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அபீஷ்டங்களை அதிகமாய் கொடுப்பவரென்றும், ஆதலால் அவரைநாம் உபாசிக்க வேண்டுமென்றும், அக்கினி முதலியவைகளை நுனி முதலியவைகளாயுடைய சிறந்தபாணமுள்ளவரா யிருப்பதால், மற்றவர்களால் செய்யமுடியாத த்ரிபுராசுர ஸம்ஹாரம் முதலிய கார்யங்களைச் செய்யும் சக்திவாய்ந்தவ ரென்றும் வெளியிடப்பட்டது.

நமோ ஹ்ரஸ்வாய ச வாமநாய ச

ஹ்ரஸ்வாயச — சிறிய சரீரமுடைய—

வாமநாய ச	குட்டையான கை, கால், முதலிய அவயவங்களையுடைய மஹா கணபதியின் ரூபமாயிருப்பவரான—

இதனால், சிறிய ஹிருதயாகாசத்தில் சிறிய வடிவத்துடன் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாசிக்கப்படுகிறாரென்றும், கணாநாம் த்வா கணபதிம் என்று கூறியபடி சகல ஜீவர்களுக்கும் யஜமானரா யிருக்கிறாரென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நமோ ப்ருஹதே ச வர்ஷீயஸே ச

ப்ருஹதே ச	இடம், காலம், பொருள் இவைகளாலளவிட முடியாதவரான—
வர்ஷீயஸே ச	கல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவரான—

நமோ வ்ருத்தாய ச ஸம்வ்ருத்வநே ச ।

வ்ருத்தாய ச	(மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வயதால்) பெரியவரான—
ஸம்வ்ருத்வநே ச	அசாதாரண ஸ்துதி நமஸ்காரங்களால் கௌரவிக்கத் தகுந்தவரான—

இதனால், யஸ்யாப்யதிகஶக்தித்வம் ஸர்வ: ஸர்வேப்ய: ஸர்வதா ஸ்யாத் । ஸ: பூஜ்ய: ஸ்யாத் ருத்ரேண நாராயணோ ப்யுபாஸ்யதே [illegible] (எவன் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் விசேஷ சக்தி வாய்ந்தவனே அவன் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவன். அவன் ருத்திரனைக்காட்டிலும் வேறு யார் எனக்கு முன்னால் விரலை நீட்டலாம். பரமேச்வரன் யாரைப் பூஜித்திருக்கிறார். எவர்களால்தான் பரமேச்வரன் பூஜிக்கப்படவில்லை) என்று சொல்லியபடி எல்லோராலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் பூஜிக்கத் தகுந்தவரென்றும், அதிலும் ஸ்துதி பூஜை இவைகளை செய்யுங்காலத்தில் மற்றதேவதைகளுக்கொப்பாக நினைத்து நடந்துகொள்வது தவறென்றும், மற்றவர்களை காட்டிலும் விசேஷஸ்துதி நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது "மா துஷ்டுத்யா [illegible] ஸஹூதீ । நமஸ்தே [illegible]" (எல்லாதேவர்களாலேயும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஓ ருத்திரனே! தப்பு ஸ்தோத்திரத்தாலோ, மற்றவர்களுக்கொப்பிட்டு ஸ்துதிசெய்வதாலோ, மற்றவர்களை கூப்பிடுவதுபோல் தங்களைக் கூப்பிடுவதாலோ, தங்களை நாங்கள் கோபமூட்டப் புகுந்தோமில்லை.) என்று மற்றோரிடத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும் ஸ்ரீ ருத்திரனை மற்றவர்களைப்போல் நினைப்பது பிசகென்ற அபிப்பிராயம் நன்கு விளங்கும்.

நமோ ஜ்யேஷ்டாய ச கநிஷ்டாய ச

அக்ரியாய ச — (உலகமுண்டாவதற்கு) முன்னிருப்பவரான—

ப்ரதமாய ச — உலகத்தை சிருஷ்டித்த பிரும்மதேவனுக்கும் முன்னிருப்பவரான—

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே (உலகம் உண்டாவதற்குமுன் பிரும்மதேவன் உண்டானார்) என்று வேறு வேதவாக்யங்கள் கூறுவதால் பிரும்மதேவனும் உலகமுண்டாவதற்குமுன் இருந்தவராக ஆகிறார். ஆதலால் ஜகத் உண்டாவதற்கு முன்னிருக்கிறார் என்று சொன்னால் போதாதென்று ப்ரதமாய என்ற பதம் போடப்பட்டது. இதனால் 'ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ பூர்வம்' (முதலில் பிரும்மதேவனை உண்டுபண்ணினார்) என்று சொல்லப்பட் டிருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரும்மதேவனை உண்டுபண்ணினா ரென்றும், பிரும்மதேவனுக்கும் காரணமான ஸ்ரீ ருத்திரனே முக்கிய ஜகத்காரணமென்றும் இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம ஆஶவே சாஜிராய ச

ஆஶவே ச — (உலகமெங்கும்) வியாபித்திருப்பவரான—

அஜிராய ச — போவதில் சமர்த்தரான—

எந்த இடத்திற்கும் போவதற்கு சக்தியுள்ளவராக இருப்பதால் ஸ்ரீ ருத்திரன் ஜகத்வ்யாபியாகிறார். இதனால்

𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁, என்ற ச்ருதி பிரஸித்தமான ஜகத்வ்யாபித்வமானது தெரிவிக்கப்பட்டது.

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌶𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚	வேகமாய் ஓடும் ஜலத்தில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவரான—
𑌶𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	(அதிகமான) பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮 𑌊𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 ।

𑌊𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	அலைகளி லிருப்பவரான—
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	சத்தமில்லாத ஜலத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	சிறிய பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	தீவுகளி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்

ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்றதை நிருபணம் செய்யப்போகு மிடத்தில், 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾

ஊர்ம்யாயச, வைஶந்தாயச, நம꞉ ஸிகத்யாயச ப்ரவாஹ்யாயச, நம꞉ ஸூத்³யாயச ஸரஸ்யாயச, என்ற மந்திரங்களால் ஸ்ரீ ருத்திரன் பலவித ஜலங்களில் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறாரென்று சொல்லப்படப் போகிறார். ஆதலால் மறுபடியும் இங்கு சொன்னதிலிருந்து சொன்னதை திருப்பி சொல்வதென்ற தோஷம் பிரசங்கிக்கலாம். ஆகிலும் ஆபோவா இத³ம் ஸர்வம் என்று வேதத்தால் கூறப்பட்ட ஜலத்தின் மஹிமையாவும் அதில் அந்தர்யாமி ரூபமாயிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடையதே என்று காண்பிப்பதற்காக பகவந் மஹிமா நிரூபணம் செய்யுமிடத்தில் திருப்பி மறுபடியும் சொல்லப்பட்டதாய்க் கருதவேண்டும். இதனால் ஸவாமேகோ ஹிரோ நம் பிஹிதிம் ஸஞ்சயம் ஶ்ரேயஸ்கா” என்று சொல்லியபடி விசித்திரமாயும், கணக்கிட முடியாமலு மிருக்கிற சக்தி களையுடைய பரமேச்வரனுடைய ஒரு சக்தியானது ஜலத்திற்கு கௌரவத்தை கொடுக்கிறது என்றும், எல்லாத் தீவுகளிலிருக்கும் எல்லா அதிசயங்களும் அவ்விடத்தி லந்தர்யாமியா யிருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரனுடையதே என்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஷஷ்டோ(அ)னுவாக꞉

அவதாரிகை.—இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லா ரூபமாயும் எல்லாவற்றிலு மந்தர்யாமியாயு மிருக்கிறார் என்று நிரூபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்.

நமோ ஜ்யேஷ்டா²யச கநிஷ்டா²யச

ஜ்யேஷ்டாய ச — வயது, வித்தை, ஆசிரமம் இவைகளால் மேன்மையை யடைந்தவர்களின் ரூபமா யிருப்பவரான—

கநிஷ்டாய ச — பேற்சொல்லியவைகளால் குறைந்தவர்களின் ரூபமாயிருக்கிற.

நம: பூர்வஜாய சாபரஜாய ச

பூர்வஜாய ச — காரணரூபமா யிருப்பவரான—

அபரஜாய ச — சார்யருபமா யிருப்பவரான—

நமோ மத்யமாய சாபகல்பாய ச

மத்யமாய ச — யௌவனப் பருவமுள்ளவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

அபகல்பாய ச — பாலன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நமோ ஜகந்யாய ச புத்நியாய ச

ஜகந்யாய ச — பின்பாகத்தி லந்தர்யாமியா யிருப்பவரான—

புத்நியாய ச — வேர் முதலிய ஆதாரஸ்தானங்களில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவரான

குறிப்பு:—இதுமுதல் இவ்வனுவாகம் முடியும்வரையிலும் அந்தந்த இடங்களில் பரமேச்வரன் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுவதாய் கருத வேண்டும்.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 — 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 (அதிக புண்யத்தால் தேவசரீரத்தை யடைகிறான். அதிக பாபத்தால் பசு, பக்ஷி முதலிய சரீரத்தை யடைகிறான். இரண்டின் சமபாகத்தால் மனிதசரீரத்தை யடைகிறான்) என்று கூறியபடி சமமானபுண்யபாபங்களையுடைய மனித சரீரத்தி லிருப்பவரான—

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 — (ஓரிடம்விட்டு மற்றோரிடத்துக்கு ஸ்வதந்திரமாய் போகிற) ஜங்கம பிரபஞ்சத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯	யமனுடைய சரீரத்தி லிருப்பவ ரான—
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯	ஸ்வர்க்கலோகத்தி லிருப்பவரான

𑌨𑌮 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌖𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌉𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯	எல்லாப் பயிர்களாலேயும் செழிப்பான பூமியிலிருப்பவரான—
𑌖𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯	களத்திலிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯	(வேத மந்திரங்களால்) துதிக்கத் தகுந்தவரான—
𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯	உபநிஷத்துக்களால் நிர்ணயிக்கப் படுபவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯	காட்டிலிருப்பவரான—
𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯	புதர்களிலிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯	கேட்கக்கூடிய சப்தரூபமா யிருப் பவரான—

ப்ரதிஶ்ரவாய ச	எதிரொலி ரூபமாயிருப்பவரான—

நம ஆஶுஷேணாய சாஶுரதாய ச

ஆஶுஷேணாய ச	சீக்கிரமாய்ச் செல்லும் ஸைந்யத்தை யுடையவன் உருவமாயிருக்கிற—
ஆஶுரதாய ச	சீக்கிரமாய் ஓடும் தேரையுடையவன் உருவமாயிருக்கிற—

நம: ஶூராய சாவபிந்ததே ச

ஶூராய ச	சௌர்யமுள்ளவன் உருவமாயிருக்கிற—
அவபிந்ததே ச	(ஸந்மார்க்கத்வேஷிகளை) சிக்ஷிப்பவன் உருவமாயிருக்கிற—

நமோ வர்மிணே ச வரூதினே ச

வர்மிணே ச	கவசத்துடன் கூடியவன் உருவமா யிருக்கிற—
வரூதினே ச	தேர்ப்பாகனை காப்பாற்றக்கூடிய இடத்துடன் கூடியவன் ரூபமாயிருக்கிற (பண்டைய காலத்து தேர்களில், சாரதிக்கு ஏதாகிலும் ஆபத்து நேரிடும்போதிரு

ங்சால் அவனே அதனின்றும் காப்பாற்றுவதற்காக தேர் தட்டில் ஓர் இடம் தனியாய் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கும். அது இங்கே வரூதிய என்ற பதத்தால் சொல்லப்படுகிறது.)

𑌨𑌮𑍋 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌕𑌵𑌚𑌿𑌨𑍇 𑌚

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌚 — துவாரத்துடன் கூடின யுத்தத்தில் தலையைக் காப்பாற்றும் தலைப்பாகையோடு கூடினவன் உருவமாயிருக்கிற—

𑌕𑌵𑌚𑌿𑌨𑍇 𑌚 — சரீரத்தை காப்பாற்றுகிற சட்டையோடு கூடினவன் உருவமாயிருக்கிற—

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌚

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌚 — பிரசித்தி பெற்றவன் ரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌚 — பிரசித்தி பெற்ற ஸைந்யத்துடன் கூடியவன் ரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்,

குறிப்பு:—தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள், இவர்களில் ஞுஶ்ரூஷேண்யாய என்று ஆரம்பித்து ஶ்ருதஸேநாயச என்ற வரையிலும் சொல்லிய லக்ஷணம் பொருந்தியவனுப் எவனிருக்கிறுனே அவன் ரூபமாய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதாய்க் கருதி நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

। க்ஷுல்லக ஷுத்ரோ நுவாகஃ ।

அவதாரிகை.—கீழ்ச் சென்ற அனுவாகத்தைப் போல் இவ்வனுவாகத்திலும் ஸ்ரீ நத்திரன்ஸர்வாத்மாவென்றும், ஸர்வாந்தர்யாமி என்றும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறுர்.

நமோ துந்துப்யாய சாஹநந்யாய ச

துந்துப்யாய — துந்துபி என்ற வாத்தியத்திலிருப்பவரான—

ஹநந்யாய — அவ்வாத்யத்தை அடிப்பதற்குச் சாதனமான கம்பி லிருப்பவரான—

நமோ த்ருஷ்ணவே ச ப்ரம்ருஶாய ச

த்ருஷ்ணவே ச — யுத்தத்தில் பின்காட்டி யோடாமல் எதிர்த்து நிற்கிறவன் ரூபமாயிருப்பவரான—

அப்ருஶாய — எதிராளியின் ஸைந்யத்தின் நிலைமையை நன்கு ஆலோசிப்பவன் உருவமாயிருப்பவரான—

நமோ ஸூதாய அஹந்த்யாய

ஸூதாய — பிறர் ஸமாசாரத்தை மற்றவர்களுக்குத்தெரியாமலறிந்துகொண்டு தெரிவிப்பதில் சமர்த்தன் ரூபமா யிருப்பவரான—

அஹந்த்யாய — யஜமானனால் கார்யத்தில் ஏவப்பட்டவன் உருவமா யிருப்பவரான(யஜமானனின் கார்யத்தை சுருசுருப்பாய் செய்கிறவன் ரூபமா யிருப்பவரான)—

நமோ நிஷங்கிணே இஷுதி⁴மதே

நிஷங்கிணே — (நல்ல) கத்தியுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—

இஷுதி⁴மதே — (குறையாத) பாணங்களுடன் கூடின அம்பராத்தூணி யுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—

நமஸ்தீக்ஷ்ணேஷவே ஆயுதி⁴னே

தீக்ஷ்ணேஷவே — கூர்மையான பாணங்களுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—

ஆயுதிநே ச	(பலவிதமான) ஆயுதமுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—
நம: ஸ்வாயுதாய ச ஸுதந்வநே ச	
ஸ்வாயுதாய ச	உலகத்திற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் ஆயுதமுள்ளவன் ரூபமா யிருப்பவரான—
ஸுதந்வநே ச	ஜகத்திற்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் தனுஸ்ஸை யுடையவன் ரூபமாயிருப்பவரான—
நம: ஸ்ருத்யாய ச பத்யாய ச	
ஸ்ருத்யாய ச	(காலால் நடந்துபோவதற்கு மாத்திரம் யோக்யமான) ஒத்தையடிப் பாதையி லிருப்பவரான—
பத்யாய ச	வண்டி போவதற்குத் தகுதியான ராஜ வீதியி லிருப்பவரான—
நம: காட்யாய ச நீப்யாய ச	
காட்யாய ச	கொஞ்சமாய் ஓடும் ஜலமுள்ள இடத்தி லிருப்பவரான—
நீப்யாய ச	அருவிவிழுமிடத்திலிருப்பவரான

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 சேருள்ள இடத்தி லிருப்பவரான
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 குளம், குட்டைகளிலிருப்பவரான

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌶𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚

𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 ஆறுகளி லிருப்பவரான—
𑌵𑍈𑌶𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚 சிறிய குளங்களி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌕𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 கிணற்றி லிருப்பவரான—
𑌅𑌵𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 பொந்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 மழையி லிருப்பவரான—
𑌅𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 மழை இல்லாமையிலிருப்பவரான

குறிப்பு:—இதனால் காலங்களில் மழை பெய்து தேசம் சுபிக்ஷமாவதற்கும், ஜனங்களின் பாப கர்மத்தை முன்னிட்டு அவ்வித மில்லாமல் தேசம் துர்ப்பிக்ஷ மடைவதற்கும் கர்மபல தாதாவான ருத்திரனே காரண மென்று ஏற்படுகிறது.

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑍇𑌘𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌮𑍇𑌘𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	மேகத்தி லிருப்பவரான—
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	மின்னலி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮 𑌈𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌤𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌈𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚	(நிர்மலமாய் பிரகாசிக்கும்) சரத் கால மேகத்தி லிருப்பவரான—
𑌆𑌤𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	வெய்யலி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌰𑍇𑌷𑍍𑌮𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	காற்றி லிருப்பவரான—
𑌰𑍇𑌷𑍍𑌮𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌚	(எல்லா பூதங்களும் நாசத்தை யடையும் சமயமான) பிரளய காலத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌾𑌯 𑌚

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	பசு கன்று முதலிய பொருள்களி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌾𑌯 𑌚	வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய பூமியை (மனையை) காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃

அவதாரிகை.—இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லோராலேயும் அவச்யமாய் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக மற்றவர்களுக்கில்லாத குணங்களையும், எல்லாப் பொருள்களிலு மந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்பதையும் நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார். அதிலும் முதல் மந்திரத்தால் பரமேச்வரனே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரா யிருப்பதால் மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பும் யாவராலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அவசியம் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று நிரூபணம்செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌚	(தனது சித்சக்தியான) பார்வதியுடன் கூடினவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚	ஸம்ஸார துக்கத்தை விரட்டுகிறவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.

𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
(இதற்கர்த்தம் 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚 என்ற இடத்தில் கூறப்

பட்டிருக்கிறது.) என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீருத்தி ரனை ஆராதனம்செய்து அவரை நேரில் காணுதவரையி லும் ஒருவருக்கும் மோக்ஷம் கிடைக்காது. ஏனென்ருல், அஜ்ஞானத்தைக் காரணமாயுடைய இந்த ஸம்ஸாரம் பிரும்மஞானம் அன்னியில் விலகாது. அந்த பிரும்ம ஞானம் பரப்பிரும்ம வித்யாதி தேவதையான பார்வதி யின் அனுக்கிரஹமன்னியில் ஏற்படாது. இவ்விஷயம் ஶ்வேதாச்வதரோபனிஷத்திலும், ஶைவபுராணங்களி லும் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித மஹிமைதங்கிய பார்வதீ தேவியானவள் ஸ்ரீ ருத்திரனு டைய சித்சக்தியாக ஆகிராள். அப்பேர்ப்பட்ட பார் வதீ தேவியுடன் பரமேச்வரன் எப்பொழுதும் கூடி யிருப்பதால் அவரை உபாஸிப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாய் பிரும்மஞானமுண்டாகி மோக்ஷமேற்படும் என்று ஏற்ப டுகிறது. ஆதலால் மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர் கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸித்தே தீரவேண்டும். மேலு மிதனுல் பார்வதீதேவியுடனேயே பரமேச்வரனை உபா ஸிக்கவேண்டுமென்றும் அரியப்படுகிறது. ஆதலால்தான் கைவல்யோபனிஷத்தில் "உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசனம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம்" என்ற தால் பரமேச்வரனை பார்வதீ தேவியுடன் கூடினவராய் த்யானம் செய்பவர்கள் மோக்ஷமடைவார்கள் என்றும், ஸ்காந்தத்தில், "பார்வதீ பரமோதேவீ ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாயினீ। தஸ்யாஸ்ஸஹாய: ஶர்வோ ஹ்யுபாஸ்ய: மோக்ஷகாங்க்ஷிபி: । தேஷாம் ஶாஶ்வதிகீ ஸித்திர்நேதரேஷாம் கதாசன" (மேலான தெய்வமான பார்வதியான

வள் ஆத்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பவளா யிருக்கிறாள். ஆதலால் பரமேச்வரனின் சித்சக்தியான பார்வதியுடன் ஹிருதய கமலத்தில் பரமேச்வரனை எவர்கள் த்யானம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் மோக்ஷம் ஏற்படும், மற்றவர்களுக்கு ஏற்படாது என்று வேதம் கூறுகிறது.) என்றதால் ஸ்பஷ்டமாய் பரமேச்வரனை பார்வதியுடன் உபாஸிப்பவர்களுக்கே மோக்ஷம் ஏற்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை பார்வதியுடன் உபாஸிக்க வேண்டுமென்று இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அவதாரிகை.—சூரியன் ரூபமாய் எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடியவராய் முன்வந்து தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளைச் செய்கிறபடியினாலேயும் ஸ்ரீ ருத்திரன் கட்டாயமா யுபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று இரண்டாவது மந்திரத்தால் கூறப்படுகிறது.

நமஸ்தாம்ராய சாருணாய ச

தாம்ராய	உதயகாலத்தில் மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சூரியன் ரூபமாயிருப்பவரான—
சாருணாய ச	அதற்கு பிறகு கொஞ்சம் சிவப்பு நிறமுள்ள சூர்யன் ரூபமாயிருப்பவரான—

நம: ஶங்காய ச பஶுபதயே ச

ஶங்காய — சுகத்தை அடையும்படி செய்பவரான

பஶுபதயே — (பிரம்மா முதல் ஸ்தம்பம் (சிறிய பூச்சி) வரையிலுமுள்ள சகல ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவரான

இதனால் பசுக்களைப்போல் ஸ்வாதந்திரிய மில்லாமல் சம்சாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் சகல ஜீவர்களையும் காப்பாற்றுகிறவராய் ஸ்ரீ ருத்திரனிருப்பதால், அவரே அனைவரையும் சுகத்தையடையும்படி செய்பவரென்றும், சுகத்தை விரும்புவோர்கள் அவரை உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது.

நம உக்ராய ச பீமாய ச

உக்ராய — (எல்லாவற்றிற்கும்) மேலானவரான—

பீமாய — பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறவரான—

பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே (இந்த பிரம்மத்தினிடமிருந்து பயத்தால் காற்று வீசுகிறது) என்று கூறியபடி அதிக சக்திவாய்ந்த இந்திராதி தேவர்களும் எந்த ட

வானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடப்பதில் பயந்து கொண்டு அவரவர்களுக்கிட்ட கார்யங்களை ஒழுங்காய் நடத்திவருகிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானே எல்லோருக்கும் மேலானவரென்றும், ஆதலாலேயே அவரை நாம் உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் இதனால் கூறப்பட்டது.

நமோ அக்ரேவதாய ச தூரேவதாய ச

அக்ரேவதாய (யுத்த களத்தையடைந்த தனது பக்தனுக்கு) முன்னிருந்துகொண்டு (அவனுடைய சத்துருக்களை) நாசம் செய்கிறவரான—

தூரேவதாய (யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தியே) தூரத்திலிருக்கும் தனது பக்தர்களின் விரோதிகளுடைய உத்ஸாஹம் சக்தி இவைகளைக் குறைப்பவரான—

"ஸங்க்ராமே ஶாத்ரவாநீகம் ஶரௌகேண விதூர்தணஹம் । அக்ரதோ ரக்ஷஸே யாநம் பார்த்தஸ்ஷம் வா வக்த்ரஹம் ॥ ஜ்வலந்தம் ஶத்ருஸைந்யேஷு த்ருத்ய யாம்ஶிஶம் வர்த்திவர்த்தே । தஸ்யாம்ஶிஶிவிஶீயந்தே ஶத்ருவாஸேஹாஸதே ॥ தஸ்தாதுக்ராந் ஸீந்ஸ்வாந்ப்ரதாஷே தாஜாந் பார்த்தஹாத்ருஹம் । தே நஹந்தாநஸிரணாநு ஸ்ஹந்தாந்த்ரதேஜஸ: ॥

மஹாபுத்திசாலியான ஓ கிருஷ்ண ! நெருப்புபோல் காந்

தியை யுடையவனுன ஒரு புருஷனை எனக்கு முன்னுல் போகிறவனுகப் பார்க்கிறேன். அந்த புருஷன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் சூலாயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு எந்ததிக்கை யடைகிருனே அந்த திக்கில் எனது சத்துருக்கள் சிதறிப்போகிருர்கள் [நாசமடைகிருர்கள்] பிறகு அவனுல் பொசுக்கப்பட்ட சத்துருக் கூட்டங்களை பின்னுல் நான் பொசுக்குகிறேன். அவனுல் நாசம் செய்யப்பட்ட சத்துருக் கூட்டத்தை என்னுல் நாசம் செய்யப்பட்டதாய் ஜனம் நினைக்கிறது.) என்று த்ரோணபர்வத்திலும் ‘‘யஸ்து தே஽க்ரதோ யாதி யுத்தே ஸம்ப்ரத்யுபஸ்திதே । தம் வித்தி ருத்ரம் கௌந்தேய என்று துவக்கி, நிஷ்காலேந பவேந ஸததம் நமஸ்யேவேஷி பவந்து । ஸர்வ்யேவ்ஹராவணம் தேவதேவமுமாபதிம் । ஹஜஸ்வ்யயதோ நித்யம் விஶ்வேஶம் ஹரமேவ்யயம்’’। (ஓ அர்ச்சுன ! எவன் இப்பொழுது ஏற்பட்ட சண்டையில் உனக்கு முன்னுல் செல்லுகிருனே அவனை ஸ்ரீ ருத்திரனுகக் கருது. அவரால் யுத்தம் துவக்குவதற்கு முந்தியே கொல்லப்பட்ட சத்துருக்களை நீ கொன்றிருக்கிருய். அளவிடமுடியாத சக்திபுள்ளவராயும் எல்லா தேவர்களுக்கும் மேலானவராயும், பார்வதீ காந்தனுயும், நாசமற்றவராயும், எல்லாவற்றிற்கு மீசனுயும், பிரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனை பரிசுத்தனுய் எப்பொழுதும் பஜனம் செய்) என்று மோக்ஷதர்மத்திலும் கூறியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன், தனது பக்தனுன அர்ஜுனன் விஷயத்தில் செய்தது போல் தன்னை பஜிப்பவர்களின் விரோதிகளை,

தனது பக்தனிடம் கெடுதலைச் செய்ய வருவதற்கு முன்னமேயே உத்ஸாஹம், சக்தி இவைகளைக் குறைத்து அடக்கிவிடுவாரென்றும், மீறி கெடுதலைசெய்ய வந்துவிட்டாலும் தானே பக்தர்களின் முன்னிருந்துகொண்டு விரோதிகளைக் கொன்று க்ஷேமத்தைச் செய்வாரென்றும், ஆதலாலேயே சத்ருஜயம் ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரஸாதத்தால் ஏற்படவேண்டியிருப்பதால் சத்ருஜயத்தை விரும்புவோரும் அவரையே உபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் இதனுல் கூறப்பட்டது.

நமோ ஹஸுராவ ஹநீயஸெஷ

ஹஸுராவ (நான்தானெல்லோருக்கும் மேலானவன் என்று கர்வங்கொண்டு தன்னை லக்ஷ்யம் செய்யாதவர்களை கர்வசாந்தி உண்டாகும் வரையிலும்) கொஞ்சம் ஹிம்ஸிப்பவரான

ஹநீயஸெஷ (தன்னை த்வேஷிப்பது, நிந்திப்பது இவைகளுடன் அந்தரவு செய்கிறவர்களை) அதிகமாய் ஹிம்ஸிப்பவரான—

இந்திராதி லோகபாலர்களுடனும் அஷ்டதிக் கஜங்களுடனும் தனிமையாய் சண்டைபோட்டு ஜயத்தை அடைந்திருப்பதால் நம்மை ஜயிக்கக்கூடிய பாஹுபலம் பொருந்தியவனொருவனுமில்லை என்று கர்வங்

கொண்டு ஸ்ரீ ருத்திரனை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் கைலாச மலையைப் பிடுங்குவதற்கு ராவணன் அசைத்தான். அதை க்கண்டு பயந்த பார்வதீ தேவியால் தானாகவே ஆலிங்க னம் செய்யப்பட்ட பகவான் விளையாட்டாக தனது கால் கட்டை விரலால் கைலாய மலையை சற்றே அழுத்தினார். அதனால் ராவணனது இருபது கைகளும் கீழே அகப் பட்டுக்கொண்டு நசுங்கிப்போயின. பிறகு ராவணன் கர்வ மாகிய மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி நல்ல புத்தியை யடைந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தான். பரம தயாளுவான ஸ்ரீ ருத்திரன் பிராணஹானி யன்னியில் அவனை விடு வித்துக் காப்பாற்றினார். தக்ஷன் சிவ த்வேஷம், சிவ நிந்தை இவைகளுடன் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய் தான். அதனால் அவன் பிராண ஹானியை யடைந்தது மல்லாமல் அவன் யாகத்திற்கு வந்தவர்களும் மஹா கஷ் டத்தை யடைந்தார்கள். யாகசாலை கொளுத்தப்பட் டது. அக்நி குண்டங்கள் அணைக்கப்பட்டன. யூபத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எல்லா தேவர்களும் அடிக்கப்பட் டார்கள். ருத்விக்குகள் சாட்டையா லடிக்கப்பட்டார் கள். பிருகு என்றவரின் மீசை பிடுங்கப்பட்டது. பூஷா என்றவரின் பல்லுடைக்கப்பட்டது. பகன் என்றவரின் கண்கள் பிடுங்கப்பட்டன. அச்சமயம் தக்ஷன் ரக்ஷக ஞய் நம்பியிருந்த தேவர்களி லொருவராவது முன்வர வில்லை. ஆகலால் ஸ்ரீ ருத்திரனை அலக்ஷியம் செய்தால் மற்றவர்களால் விலக்கமுடியாத ஆபத்து நேருமாதலால் அவரை நாம் அவச்யம் உபாஸிக்க வேண்டுமென்று இதனால் கூறப்பட்டது.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்ய: ।

ஹரிகேசேப்ய: (தலை மயிர்களைப்போல் எளிதில் கணக்கிட முடியாததாயும், சிரஸை கேசங்கள்போல் மரத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாயுமிருக்கிற) பச்சைநிறமான இலைகளையுடைய—

வ்ருக்ஷேப்ய: (இவ்வுலகத்தி லனுஷ்டிக்கவேண்டிய யாகாதி கர்மங்களுக்குச் சாதனமான பலாசம், அரசு, பில்வம், அத்தி முதலிய) மரங்கள் ரூபமா யிருப்பவ ராயும் (ஸ்வர்க்க லோகத்தில் எல்லாவித போகங்களையும் கொடுக்கும்) கல்ப விருக்ஷ ரூபமாயிருப்பவராயும் இருக்கிற—

இதனால் இவ்வுலகில் யஜ்ஞம் முதலிய நல்ல கார்யங்களை ஒழுங்காய் நடத்த விரும்புவோர்களும், ஸ்வர்க்க சுகத்தை விரும்புவோர்களும் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

நமஸ்தாராய.

தாராய பிரணவ ரூபமா யிருப்பவரான—

ஸ்ரீ ருத்திரன் பிரணவத்தின் பொருளா யிருப்ப தால் பதம், அர்த்தம் இவைகளை ஒன்றாய்க் கருதி பிர ணவ ரூபமாயிருக்கிறார் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப் பட்டது. இதனால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் ஸ்ரீ ருத்திரனை யுபாஸிக்கவேண்டு மென்று தெரிவிக்கப் பட்டது.

நம: ஶம்பவே ச மயோபவே ச

ஶம்பவே ச — இவ்வுலக சுகங் கிடைப்பதற்கு காரணமா யிருப்பவரான—

மயோபவே ச — ஸ்வர்க்கம் முதலிய பரலோகங்க ளில் ஏற்படக்கூடிய சுகங்கள் கிடைப்பதற்கு சாதனமான—

ஏதஸ்யைவா நந்தஸ்யாந்யாநி பூதாநி மாத்ராமுபஜீவந்தி (இந்த பிரும்மத்தின் ஆனந்தத்தினு டைய ஏகதேசத்தை மற்ற பிராணிகள் அனுபவிக்கின் றன) என்று சொல்லியபடி ஸ்ரீ ருத்திரன் சுகவடிவமா யிருப்பதால் இகத்திலும் பரத்திலும் சுகத்தை விரும்பு வோர்கள் அவரை உபாஸிக்கவேண்டுமென்று இத னால் கூறப்பட்டது.

நம: ஶங்கராய ச மயஸ்கராய ச

ஶங்கராய ச — இவ்வுலக சுகத்தைக் கொடுப்பவ ரான—

மயஸ்கராய ச — ஸுவர்க்கம் முதலிய பரலோகங்களில் ஏற்படக்கூடிய சுகத்தைக் கொடுப்பவரான—

இதனால் குளத்திலிருக்கும் ஜலத்தைப்போல் பரமேச்வரானந்தத்தை ஜீவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியவர்களா யிருப்பதால் அவரை ஜீவர்கள் உபாஸிக்க வேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பின்னேயோ ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகங்களை சுதந்திரமாய் கொடுப்பதாலும் அவர் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

† நம: ஶிவாய ச ஶிவதராய ச

ஶிவாய ச — (ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும்) மங்களத்தைச் செய்கிறவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நம: — நமஸ்காரம்

ஶிவதராய ச — மங்களத்தைக் கொடுக்கும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாய் மங்களத்தைச் செய்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு

நம: — நமஸ்காரம்

---

† நம: ஶிவாய என்றபதமே பஞ்சாக்ஷரமென்றும் இந்த பதமே ஸகல வேதங்களுள் சிறந்ததென்றும் ஸ்ரீ ஸ்காந்தம் முதலியவைகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வித்யாஸு ச்ருதி ருத்க்ருஷ்டா ருத்ரைகாதசிநீ ச்ருதௌ। தத்ர பஞ்சாக்ஷரீ தஸ்யாம் சிவ இத்யக்ஷரத்வயம் । (பதினான்கு வித்தைகளுக்குள் வேதம் உயர்ந்தது. வேதத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரம் உயர்ந்தது. அதிலும் நமஶ்ஶிவாய என்ற மந்திரம் உயர்ந்தது. அதிலும் ஶிவ என்ற இரண்டு எழுத்து உயர்ந்தது) என்று கூறியபடி இம்மந்திரம் ஸகல வித்யாஸாரமாயும், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயு முள்ளது. ஆதலால் இதை ஜபிக்கவேண்டும்.

அவதாரிகை.—இனி ஸ்ரீருத்திரன் அந்தந்த இடங்களில் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறார் என்று நிரூபணம் செய்து நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

நமஸ்தீர்த்யாய ச கூல்யாய ச

தீர்த்யாய (கங்கை முதலிய புண்ய) தீர்த்தங்களி லிருப்பவரான—

கூல்யாய புண்ய நதிதீரங்களில் (லிங்கரூபமாய்) இருப்பவரான—

நம: பார்யாய சாவார்யாய ச

பார்யாய மோக்ஷத்தை யடைய விருப்பமுள்ளவர்களால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் அக்கரையி லிருப்பவராய், தியானம் செய்யத்தகுந்தவரான—

அவார்யாய ச — காம்ய பலன்களை தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக சம்சார மத்தியி லிருப்பவரான—

நம: ப்ரதரணாய சோத்தரணாய ச

ப்ரதரணாய ச — (மேலான பிராயச்சித்தங்கள் வாயிலாக பாபமாகிற சமுத்திரத்திலிருந்து) கரையேற்றி வைப்பவரான—

உத்தரணாய ச — (அதிலும் மேலான ஞானமார்க்கத்தால் அவித்தை என்ற சாகரத்தி லிருந்து) கரையேற்றி வைப்பவரான—

நம ஆதார்யாய சாலாத்யாய ச

ஆதார்யாய ச — ஞானமார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்தவர்களையும் வாஸனுதீனமாய் கர்ம மார்கத்தில் மறுபடியும் வரும்படி தூண்டுகிறவரான—

ஆலாத்யாய ச — பூர்வஜன்மத்தில் செய்த கர்ம பலங்களை பரிபூர்ணமாய் அனுபவிக்கும் ஜீவர்களிட மிருப்பவரான—

நம: ஶஷ்ப்யாய ச ஃபேன்யாய ச

𑌶𑌷𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	இளம் புற்களி லிருப்பவரான—
𑌫𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	நுரைகளி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌿𑌕𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌸𑌿𑌕𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	மணல்களி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	பிரவாஹத்தி லிருப்பவரான ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ।

𑌨𑌮 𑌇𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌇𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	ஊஷரபூமியி லிருப்பவரான—
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚	ஜனங்கள் நடந்து தேய்ந்த மார்க்கத்தி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌚

𑌕𑌿𑌂𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯 𑌚	விஷக்கல் உள்ள பிரதேச ரூபமாயிருப்பவரான—
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌚	நல்ல காற்று நல்ல ஜலம் முதலியவைகளுள்ள வசிப்பதற்கு உசிதமான இடம் ரூபமாயிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌚

𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 — சபர்த்தம் என்று பெயர்கொண்ட ஜடா பாரத்துடன் கூடினவரான—

𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 — (தனது பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்கள்) முன்னிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 — பசுக்களைக் சட்டுமிடத்தி லிருப்பவரான—

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 — வீடுகளி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌗𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌤𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 — படுக்கையி லிருப்பவரான—

𑌗𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 — மாடியி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚

𑌕𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯 — (முள், கல், செடி, கொடி இவைகள் அடர்ந்திருப்பதால்) பிரவேசிப்பதற்கு முடியாத இடத்தி லிருப்பவரான—

𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 — (மலையினுடைய) குகைகளி லிருப்பவரான—

நமோ ஹ்ரத³ய்யாய ச நிவேஷ்ப்யாய ச

ஹ்ரத³ய்யாய ச — (ஆழம் கண்டுபிடிக்க முடியாத படி! அதிக ஜலமுள்ள இடத்தி லிருப்பவரான—

நிவேஷ்ப்யாய ச — பனி ஜலத்தி லிருப்பவரான—

நம: பாம்ஸவ்யாய ச ரஜஸ்யாய ச

பாம்ஸவ்யாய ச — பரமாணுக்களி லிருப்பவரான—

ரஜஸ்யாய ச — கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடிய தூசியி லிருப்பவரான—

நம: ஶுஷ்க்யாய ச ஹரித்யாய ச

ஶுஷ்க்யாய ச — காய்ந்த மரத்தி லிருப்பவரான—

ஹரித்யாய ச — ஈரமுள்ள மரத்திலிருப்பவரான

நமோ லோப்யாய சோ லப்யாய ச

லோப்யாய ச — (புற்கள் முளைக்காத) கெட்டியான (கற்பாறை முதலிய) இடங்களி லிருப்பவரான—

உலப்யாய ச — உலபம் என்று பெயர் கொண்ட புல்லி லிருப்பவரான—

நம ஊர்வ்யாய ச ஸூர்ம்யாய ச

ஊர்வ்யாய ச — விஸ்தாரமான பூமியி லிருப்பவரான—

𑌹𑍍𑌰𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — கெடுதலை விளைவிக்காத அலைகளுடன்கூடின நதியி லிருப்பவரான—

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — இலைகளி லிருப்பவரான—

𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 — உலர்ந்த இலைக்கூட்டத்தி லிருப்பவரான—

அவதாரிகை.—இனி இரண்டு மந்திரங்களால் லோகத்திலுள்ள பாபிகளை நிக்ரஹம் செய்கிற ஸ்ரீ ருத்திராம்சம் பொருந்திய ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்கள்.

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌪𑌗𑍁𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌚

𑌅𑌪𑌗𑍁𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌚 — (சிக்ஷிக்கவேண்டிய பாபிகளை சிக்ஷிப்பதற்காக) ஆயுதத்தைக் கையில் தூக்கிக்கொண் டிருக்கிறதாயும்

𑌅𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌚 — (பாபிகளை ஆயுதங்களால்) அடிக்கிறதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திர கணத்திற்கு

𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮 𑌆𑌖𑍍𑌖𑌿𑌦𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌖𑌿𑌦𑌤𑍇 𑌚

ஆக்கிததே	(பாபத்திற்குத் தகுந்தபடி சிலரை) கொஞ்சம் சிரமப்படுத்துகிறதாயும்
ப்ரக்கிததே	(சிலரை) அதிக சிரமப்படுத்துகிறதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரகணத்திற்கு
நம:	நமஸ்காரம்

இனி ஐந்து மந்திரங்களால் லோகத்திலுள்ள பாபிகளை சிக்ஷிப்பதற்காக அந்தந்த இடங்களில் வெளியில் தெரியாம லிருந்துகொண்டிருக்கும் ருத்திரகணங்கள் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறார்கள்.

நமோ வ: கிரிகேப்யோ தேவானாம் ஹ்ருதயேப்ய: ।

கிரிகேப்ய:	தன்னிஷ்டப்படி பாபிகளை நாசம் செய்கிறவர்களாயும்
தேவானாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய:	ஹிருதயத்தில் வாசம் செய்கிறவர்களாயும் (அதாவது, அவர்களால்மட்டு மறியக்கூடியவர்களாயும்) இருக்கிற
வ:	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
நம:	நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—இனி பின்வரும் நான்கு மந்திரங்களிலும் 'தேவானாம்' 'ஹ்ருதயேப்ய:' என்ற பதங்களைச்

சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாதலால் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டே பின்வரும் மந்திரங்களை வியாக்யானம் செய்கிறோம்

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 (𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃)

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறவர்களாயும்
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂	தேவர்களுடைய
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	ஹிருதயத்தில் வாஸம்செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற
𑌵𑌃	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 (𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃)

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	(நிக்கிரஹம் அனுக்கிரஹம், இவைகளைச் செய்வதற்கு இவர்கள் பாபிகள் இவர்கள் புண்யசாலிகள் என்று) தேடுகிறவர்களாயும்
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂	தேவர்களுவடய
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற
𑌵𑌃	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.

நம ஆநிர்ஹதேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

ஆநிர்ஹதேப்ய:	(பாபம் செய்கிறவர்களையே நிச்சயமாய்) துக்கப்படுத்துகிறவர்களாயும்
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய:	ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயும் இருக்கிற—
வ:	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
நம:	நமஸ்காரம்.

நம ஆமீவத்கேப்யோ (தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய:)

ஆமீவத்கேப்ய:	(பாபம் செய்தவர்களை அங்குமிங்கும் அலையும்படி செய்வதற்காக) எங்கும் வியாபித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயும்
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
ஹ்ருதயேப்ய:	ஹிருதயத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களாயு மிருக்கிற
வ:	உங்களுக்கு (ருத்திர கணங்களுக்கு)
நம:	நமஸ்காரம்

சென்ற மந்திரங்களிலுள்ள தேவாநாம் ஹ்ருதயேப்ய: என்ற பதங்களுக்கு தேவர்களுக்குத்தான் அவர்க

ளைப்பற்றித்தெறியும்;மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதென்று பொருள் ஏற்படுவதால், ஸ்ரீ ருத்திரனின் ஆஜ்ஞையை அனுசரித்து ஆங்காங்கு மறைந்திருக்கும் ருத்திரகணங்கள் இவைகளால் வணங்கப்பட்டதாய் அறியவேண்டும்.

சுய உஶாோநுவாகஃ ।

(அவதாரிகை) இவ்வனுவாகத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரனிடம் அபீஷ்டங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன.

உ்ராவெ கூ்யஸஸ்வதெ அஂிஉ்ரு ஷீஸஸொஹித ।
ஸஷாஂ வ்ஸூஷாணாமெஷாஂ வஶ்நாஂ ோஹெ
உ்ாரொமொ ஸஷாஂ கிஞநாஂமஸ ॥

உ்ராவெ	நிந்திக்கக்கூடியநிலைமையை அடையும்படி செய்கிறவரே !
கூ்யஸஃ	அன்னத்திற்கு
வதெ	யஜமானரே !
அஂிஉ்ருஸ	ஏழையா யிருப்பவரே ! (ஒன்றிலும் பற்றுத லற்றவரே !)
நீஸஸொஹித	(தன் சரீரத்தில் பாதி பாகத்தில் பார்வதி யிருப்பதால்) நீலம், கருப்பு இவைகளுடன் கூடினவரே !
ஸஷாஂ	(நம்முடைய) இந்த
வ்ஸூஷாணாஂ	பிள்ளை பேரன் முதலியவர்களுக்கும்

𑌏𑌷𑌾𑌂	இந்த
𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂	பசு, எருமை, இவைமுதலியவை களுக்கும்
𑌮𑌾 𑌭𑍇𑌃	பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம்
𑌮𑌾 𑌰𑌃	(இவைகளில் ஒன்றும்) போகவேண்டாம்(நாசமடையவேண்டாம்)
𑌏𑌷𑌾𑌂	இவைகளில்
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨	ஒன்றும்
𑌮𑍋 𑌆𑌮𑌮𑌤𑍍	வியாதியுள்ளதாய் ஆகவேண்டாம்

ஓ ருத்திரனே ! கெட்ட பாதையில் அழைத்துச் செல்பவராய் நீரே இருப்பதால் என்னை, கெட்டபாதையில் போகும்படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலியவற்றை யுண்டாக்கி பயத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம். நீரே அன்னதாதாவான பிரபுவா யிருப்பதால் நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆஹாரத்திற்கு வழியின்றி உயிரை யிழக்க வேண்டாம்; வியாதியையு மனுபவிக்கவேண்டாம் ; நீர் ஜகந்மாதாவாயும், உமது தயாசக்தி ரூபமாயும் இருக்கிற பார்வதீ தேவியுடன் கூடியிருப்பதால் மேற்சொல்லியவற்றை எனக்கு நிச்சயமாய்க் கொடுப்பீரென்று நம்பி உம்மை துதிக்கலானேன். எனக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபோதிலும் நம்முடையதென்று ஒரு வஸ்துவிலும் அதிகப் பற்றுதலில்லாமல் கர்மஸாபேக்ஷனாய் பலங்களைக் கொடுப்பதால் வைஷம்ய நைர்கிருண்ணியம் ஏற்படாது என்று இதனால் பிராரத்திக்கப்பட்டது.

யா தே ருத்ர ஶிவா தநூ: ஶிவா விஶ்வாஹபேஷஜீ ।
ஶிவா ருத்ரஸ்ய பேஷஜீ தயா நோ ம்ருட ஜீவஸே ॥

ருத்ர	ஓ ருத்திரனே !
தே	உம்முடைய
ஶிவா	சாந்தமாயும்
ஶிவா	மிகவும் சாந்தமாயும்
விஶ்வாஹபேஷஜீ	என்னாளினும் வியாதி, ஏழ்மை முதலியவற்றை, ரோகத்தை மருந்துபோல் நாசம் செய்கிறதாயும்
ருத்ரஸ்ய	பிறப்பு, இறப்பு, இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கத்தை விரட்டுகிற உம்முடைய
ஶிவா	சாந்தமாயும்
பேஷஜீ	மருந்தாயும் இருக்கிற
யா	எந்த
தநூ:	சரீரமுண்டோ
தயா	அந்த சரீரத்தால்
ஜீவஸே	ஜீவிப்பதற்கு
ம்ருட	சுகத்தைக்கொடுப்பீராக (சுகமாய் ஜீவிக்கும்படி செய்வீராக)

ஹஸ்தஶ்வாப: காந்திருக்ஷயே காகாலஸ்யஹாவிஶோதவ: ।
க்ஷயாஷ்டானு வாத்ரவௌத்ரஶ்சஸம்க்ஷஸா ரோக்ய

தாதியாக (ஓ ராமா! எந்தமனிதன் இப்பூமியின்கண் சுப்பிரமணியரிடம் பக்தியுள்ளவனு யிருக்கிருனே அவன் தீர்க்காயுஸ் உள்ளவனுகவும், பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களை அனடந்தவனுகவும் இம்மையில் வாழ்ந்து மறுமையில் சுப்பிரமணியரின் லோகத்தை யுடைவான்) என்று ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில் சொல்லியபடி, இவ்வுலக சுகத்தையும், மோக்ஷ சுகத்தையும் கொடுப்பவரும் பரம சாந்தகுணம் பொருந்தியவரும், பரமேச்வரனின் அவதாரமுமான சுப்பிரமணியர் இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டதாய் ருத்திர கல்பம் என்ற மந்திர சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட் டிருக்கிறது.

என்றைக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டவுடன் ஆஹா ! பரம சாந்தமூர்த்தி, என்று ஞாபகம் வந்துவிட்டது. அதற்காக இரண்டாம்தரம் சிவா என்றபதம் போடப்பட்டது. மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் ருத்திரனுடைய சரீரம் என்றவுடன் ஆஹா ரொம்ப சாந்தமான உருவம் என்று மறுபடியும் நினைவு உண்டாகிவிட்டது. அதற்காக மூன்ருவது தடவை ஶிவா என்ற பதம் போடப்பட்டது என்று அறியவேண்டும்.

ஐஶாஶுா உ ாய தவஹெ கஷிௗ ஜெ க்ஷயவீராய வ ஹாாஶஹெஶதிம் யயா நஶுஹஸவிவஜெ வதாஷஜெ விஶுவாஷம் ஹாமெ கவிஜூநாதாஶம் ।

யயா எவ்விதம் (செய்தத்யான ரூபமான புத்தியால்)

𑌨𑌃 — எங்களுடைய

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍇 — இரண்டு கால்களுள்ள பிள்ளை, பேரன் முதலியோருக்கும்

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑍇 — நான்கு கால்களுள்ள (பசு, எருமை) முதலியவற்றிற்கும்.

𑌶𑌂 — சுகமானது

𑌅𑌸𑌤𑍍 — ஏற்படுமோ

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 — (நான் வசிக்கும்) இந்த

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 — கிராமத்தில்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 — எல்லாப் பிராணியும்

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 — புஷ்டி யுள்ளதாகவும் (எதிலும் குறைவில்லாத தாகவும்)

𑌅𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂 — வியாதி யில்லாத தாகவும்

𑌅𑌸𑌤𑍍 — இருக்குமோ (அவ்விதமான-)

𑌇𑌮𑌾𑌂 — இந்த

𑌮𑌤𑌿𑌂 — (தியானரூபமான) புத்தியை

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 — சகலதுக்கத்தையும் விலக்குகிறவராயும்

𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 — சங்கா ஜலத்தை காப்பாற்றும் ஜடாபாரத்தோடு கூடினவராயும்—

𑌤𑌵𑌸𑍇 — அறிவாகிற தபஸ்ஸோடு கூடினவராயும்

க்ஷயத்வீராய (தானாகவே) நாசத்தை யடைகிற சத்துருக்களை உடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனின் பொருட்டு

ப்ரஹராமஹே எப்பொழுதும் செலுத்துகிறோம்

ஓ ருத்திரனே! துக்கத்தை விலக்குவதற்கு சமர்த்தராயும், கஷ்டப்படுகிறவர்களை பிறர் தெரிவிக்காமலே தெரிந்துகொள்ளுகிறவராயும், பிறர்களால் செய்ய முடியாத கங்காதாரணம் முதலிய கார்யங்களை எளிதில் செய்யக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவராயும் அதிக பராக்கிரமம் பொருந்தியவராயும் இருக்கிற தங்களை நாங்கள் இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறோம். எங்கள் புத்திர பௌத்ராதி வர்க்கங்களுக்கும் எங்களுக்கும் புஷ்டியும் சுகமும் உண்டாகவேண்டும். ஸ்ருத்ராத்யாயீவஸேத்யத்ர க்ராமே வா நகரேபிவா । வ்யாதிதுர்பிக்ஷசோராதி பாதாதத்ர ந ஜாயதே (நியமத்துடன் ருத்திரத்தை பாராயணம்செய்து ஸித்தியடைந்தவன் எந்த கிராமத்திலோ நகரத்திலோ வசிக்கிறானோ, அவ்விடத்தில் வியாதி, துர்ப்பிக்ஷம், திருடர்கள் முதலியவைகளால் ஏற்படக்கூடிய துக்கம் ஏற்படாது) என்று சொல்லியபடி நான் உம்மை ஸ்துதிசெய்துகொண்டு வஸிக்கும் கிராமத்திற்கும் சகலக்ஷேமங்களும் ஏற்படவேண்டும். ஸர்வேஸ்வரனான தங்களுக்கு நான் பிரார்த்திப்பதைக் கொடுப்பது கடினமில்லை என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

இவ்விடத்தில், வேதத்தில் அக்ஷரங்களுக்கு மாறுதல் ஏற்படுவது சகஜமாதலால் வகார மிருக்கவேண்டிய இடத்தில் வகார மிருப்பதாய் அறியவேண்டும்.

𑌮𑍃𑌡𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌤 𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌸𑍍𑌕𑍃𑌧𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 𑌤𑍇 । 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌯𑌜𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌤𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌿𑌷𑍁 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰	ஓ ருத்திரனே !
𑌨𑌃	எங்களை
𑌮𑍃𑌡	(வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து) சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்வீராக
𑌉𑌤	மேலும்
𑌨𑌃	எங்களுக்கு
𑌮𑌯𑌃	மோக்ஷ சுகத்தை
𑌕𑍃𑌧𑌿	கொடுப்பீராக
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯	நாசம் செய்யப்பட்ட பாபங்களை யுடையவனாக ஆவதற்கு
𑌤𑍇	உம் பொருட்டு
𑌨𑌮𑌸𑌾	நமஸ்காரத்தால்
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮	பூஜை செய்கிறோம்
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌪𑌿𑌤𑌾	தகப்பனைப்போலுள்ள
𑌮𑌨𑍁𑌃	மனுவானவர்

தவ	உம்முடைய
ப்ரணீதௌ	பிரஸாதம் ஏற்பட்டபொழுது
யத்	எந்த
ஶம்	விஷய சுகத்தையும்
யோஶ்ச	(துக்கத்தின் கலப்பில்லாத) மோக்ஷ சுகத்தையும்
ஆயேஜே	சம்பாதித்தாரோ
தத்	அந்த (ஐஹிகாமுஷ்மிக) சுகத்தை
அஶ்யாம	(உமதுபிரஸாதத்தால் நாங்களும்) அடைவோமாக

ஓ ருத்திரனே ! உம்மை நமஸ்காரம் செய்தமாத்திரத்தால் எனது பாபங்கள் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் வெகு தூரத்தில் விலகிவிடுகின்றன. ஆதலால் எங்களது வம்சத்திற்கு மூல புருஷரான மனுவானவர் உமது பிரஸாதத்தால் எந்த ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகங்களை அடைந்தாரோ அந்த சுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு நானும் தகுதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் மேற்சொல்லிய இரண்டு சுகங்களையும் அடியேனுக்குக்கொடுத்து அருள் புரியவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

மா நோ மஹாந்தமுத மா நோ அர்பகம் மா ந உக்ஷந்தமுத மா ந உக்ஷிதம் । மா நோ வதீ: பிதரம் மோத மாதரம் மா ந: ப்ரியாஸ்தநுவோ ருத்ர ரீரிஷ: ॥

ஹே ருத்ர	ஓ ருத்திரனே
ந:	எங்களுடைய

மஹாந்தம்	வயது சென்றவரை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக
உத	மேலும்
ந:	எங்களுடைய
அர்பகம்	குழந்தையை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
உக்ஷந்தம்	கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குச் சத்தியுள்ள யுவாவை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக
உத	இன்னும்
ந:	எங்களுடைய
உக்ஷிதம்	கர்ப்பத்திலிருக்கும் குழந்தையை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
பிதரம்	தகப்பனரை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக
உத	மேலும்
மாதரம்	தாயை
மாவதீ:	பீடிக்காம லிருப்பீராக.
ந:	எங்களுடைய
ப்ரியா:	பிரியமான
தந்வ:	சரீரங்களையும்
மாரீரிஷ:	ஹிம்ஸிக்காம லிருப்பீராக

குறிப்பு.—குழந்தை முதலியவர்கள் துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டாமென்ற விஷயத்தில் அதிகமான துரையை வெளியிடுவதற்காக அடிக்கடி ‘‘𑌮𑌾’’ என்ற வார்த்தை உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதாய் அறிய வேண்டும்.

𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇 𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌿 𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌗𑍋𑌷𑍁 𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃 । 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌧𑍀𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 𑌤𑍇 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰	ஓ ருத்திரனே !
𑌭𑌾𑌮𑌿𑌤𑌃	(செய் என்று விதித்த கர்மங்களைச் செய்யாததாலும், செய்யாதே என்று தடுத்த கர்மங்களைச் செய்ததாலும் என்னிடம்) கோப முள்ளவராய்க் கொண்டு
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌤𑍋𑌕𑍇	குழந்தையினிடத்தில்
𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃	ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும லிருப்பீராக
𑌤𑌨𑌯𑍇	புருஷக் குழந்தையினிடத்தில்
𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃	ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணுமலிருப்பீராக
𑌨𑌃	எங்களுடைய
𑌆𑌯𑍁𑌷𑌿	வயதில்

ரீரிஷ:	ஹிம்ஸையை (குறைவை) கொடுக்காம விருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
கோஷு	பசுக்களிடத்தில்
ரீரிஷ:	ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
அஶ்வேஷு	குதிரைகளிடத்தில்
ரீரிஷ:	ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காம விருப்பீராக
ந:	எங்களுடைய
வீரான்	சேவகர்களை
வதீ:	கஷ்டப்படுத்தாம விருப்பீராக
ஹவிஷ்மந்த:	சரு, புரோடாசம் முதலியவைகளுடன் கூடினவர்களான (நாங்கள்)
தே	உம்மைப் பொருட்டு
நமஸா	நமஸ்காரத்தால்
விதேம	பூஜை செய்கிறோம்

ஓ ருத்திரனே! ஸ்வானந்த பரிபூர்ணஸ்ய கிம் க்ரியதே நரை: । கிஞ்சித் ஸம்பந்தினா தேவி யா ஸா வோபக்ருஹ்யதே (ஓ தேவியே! நித்யானந்தத்தால் நிறைந்த எனக்கு மனிதர்களால் கொஞ்சமாவது என்ன உபகாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆகிலும், எல்லாப் பிரகா

ரத்தாலும் என்னால் மனதின் போக்குமாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.) என்று நீரே தேவியாருக்கு நேரில் சொல்லியபடி என்னால் பக்தியுடன் கொடுக்கப்படும் அல்பமான வஸ்துவையும் பெற்றுக்கொண்டு உமது உத்திரவை மீறி நடந்ததால் என்பேரில் ஏற்பட்ட கோபத்தைச் சாந்தம்செய்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டும். ப்ரணிபாத ப்ரதீகார: ஸம்ரம்போ⁴ ஹி மஹாத்மநாம் (மஹாத்மாக்களின் கோபம் நமஸ்காரத்தை பரிஹாரமாயுடையது) என்ற நியாயப்படி உம்மைச் சரண மடைந்த என்விஷயத்தில் கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு தயவு பாராட்டாமலிருப்பது நியாயமன்று. ஆதலால் எனது அபீஷ்டங்களைக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஆராத்தே கோ³க்⁴நே உத பூருஷக்⁴நே க்ஷயத்³வீராய ஸும்நமஸ்மே தே அஸ்து । ரக்ஷா ச நோ அதி⁴ ச தே³வ ப்³ரூஹ்யதா⁴ ச ந: ஶர்ம யச்ச² த்³விப³ர்ஹா: ।

தே³வ — பிரகாசிக்கும் ஓ ருத்திரனே !

கோ³க்⁴நே — (பாபிகளின்) பசுக்களை ஹிம்ஸிக்கிறவராயும்

உத — மேலும்

பூருஷக்⁴நே — (பாபிகளின்) புத்திரன் பௌத்திரன் முதலிய புருஷர்களை பீடிக்கிறவராயும்

க்ஷயத்³வீராய	(தேவர்கள், அசுரர்கள் மனிதர்கள், இவர்களில்) எவ்வளவு சூரர்க ளிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பெயர்களையும் நாசம் செய்கிறவராயும் (இருக்கிற;
தே	உம்முடைய
ஸும்நம்	சாந்த உருவமானது
அஸ்மே	எங்களுடைய
ஆராத்	சமீபத்தில்
அஸ்து	இருக்கட்டும்
ந:	எங்களை
ரக்ஷா ச	காப்பாற்றும்
அதி⁴ப்³ரூஹி ச	"பாபியான இந்த ஜீவனைத் தாங்கள் காப்பாற்றுவது உசிதமா?' என்று தேவர்கள் வ்யவஹாரத்திற்கு வந்தால் குற்றத்தை மறைத்துப் பக்ஷபாதமாய்ப் பேசுவீராக.
த்³விப³ர்ஹா:	வைஷயிக சுகத்தையும், மோக்ஷ சுகத்தையும் விருத்திசெய்கிற ஓ ருத்திரனே!
அதா² ச	மேலும்
ந:	எங்களுக்கு
ஶர்ம	ஐஹிகாமுஷ்மிக சுகத்தை
யச்ச²	கொடுப்பீராக

ஓ ருத்திரனே ! யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் (எந்தபகவானுக்கு பிராம்மணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் அன்னமாயாகிறார்களோ, எந்த பகவானுக்கு யமன் ஊறுகாயாக ஆகிறானே) என்றபடி எல்லாப் பிராணிகளையும் பிரளயகாலத்தில் சம்ஹரிக்கிற தங்களது கோரரூபம் என்னிடம் வரவேண்டாம். கோராந்யா ஶிவாந்யா (ஒன்று கொடூரமா யிருக்கக்கூடியது, மற்றொன்று சாந்தமா யிருக்கக்கூடியது) என்றபடி இரண்டுவிதமாயுள்ள உருவங்களில் சாந்த உருவத்துடன் எனது முன்னிலையில்நின்று காக்கவேண்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்துஹி ஶ்ருதம் கர்தஸதம் யுவாநம் ம்ருகம் ந பீமமுபஹத்நுமுக்ரம் । ம்ருடா ஜரித்ரே ருத்ர ஸ்தவாநோ அந்யந்தே அஸ்மந்நிவபந்து ஸேநா: ।

(ஹே மந: — ஓ மனதே !)

ஶ்ருதம் — பரமேச்வரனென்று எங்கும் பிரசித்தராயும்

கர்தஸதம் — (அவ்வளவு பிரசித்தியுள்ளவராயிருந்தபோதிலும் சமீபத்தில்) எல்லோருடைய ஹிருதய குகையில் வாசம் செய்கிறவராயும்

யுவாநம் — நித்திய யுவாவாயும்

உபஹத்நும்	(வர்ணாச்ரம தர்மங்களை அனுஷ்டிக்காமல் தனது ஆஞ்ஞையை மீறி நடக்கிறவர்களை) பீடிக்கிறவராயும்.
ம்ருகம் ந	சிங்கத்தைப்போல்
பீமம்	பயங்கரராயும்
உக்ரம்	(ஒருவராலேயும்) ஜயிக்க முடியாதவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ருத்திரனை
ஸ்துஹி	ஸ்தோத்திரம் செய்
ருத்ர	ஓ ருத்திரனே!
ஸ்தவாந:	ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற நீர்
ஜரித்ரே	அழியக்கூடிய இந்த சரீரத்திலிருக்கும் (எங்களை)
ம்ருடா	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்வீராக
தே	உம்முடைய
ஸேநா:	(எனது க்ஷேமத்திற்கு விரோதிகளான) பிரமத கணங்கள்.
அந்யம்	என்னைக் காட்டிலும்
அஸ்மத்	வேறான பாபம் என்ற சத்துருவை அல்லது எனது பாஹ்ய சத்துருவை
நிவபந்து	நாசம் செய்யட்டும்.

இதனால் கௌரவத்தாலும்; மூர்த்தியின் அழகாலும், ஔஜ்வலப்யத்தாலும் ஸ்ரீ ருத்திரன் உபாஸிக்கத்

தருந்தவரென்றும், அவரை உபாஸிக்காம லிருந்தால் பல துன்பங்கள் ஏற்படுமென்றும், அவரால் உண்டுபண்ணப்படும் துன்பத்தை விலக்குவதற்கு மற்றெவராலும் முடியாதென்றும், அவரை உபாஸித்தால் இகத்திலும் பரத்திலும், அளவற்ற சுகங்கிடைக்குமென்றும் கூறப்பட்டது.

𑌪𑌰𑌿 𑌣𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑌘𑌾𑌯𑍋𑌃 । 𑌅𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾 𑌮𑌘𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌡𑌯 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 — ருத்திரனுடைய
𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 — ஆயுதமானது
𑌨𑌃 — எங்களை
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁 — விட்டுவிடட்டும்
𑌅𑌘𑌾𑌯𑍋𑌃 — பாபத்தைக் கோபத்திற்குச் சாதனமாய்க் கருதுகிறவராயும்
𑌪𑌰𑌿 — நான்கு பக்கங்களிலும்
𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 — கோபத்தால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராயும் இருக்கிற ருத்திரனுடைய
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 — பீடிக்க வேண்டுமென்ற சங்கல்பமானது
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍𑌤𑍁 — விலகட்டும்

மீட்வ:	(பக்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்கு அபீஷ்டங்களை) வர்ஷிக்கும் ஓ ருத்திரனே !
ஸ்திரா	வியர்தமாகாத தங்களுடைய எந்த ஆயுதமும், ஸங்கல்பமும் உண்டோ (அவைகளை)
மகவத்ப்ய:	யாகமுள்ள (ஆராதனம் செய்கிற எங்கள் விஷயத்தில்)
தனுஷ்வ	தணித்துக் கொள்வீராக (ஆயுதத்தை உபசம்ஹரித்துக் கொள்வீராக சங்கல்பத்தை மாற்றிக் கொள்வீராக)
தோகாய	குழந்தைக்கும்
தனயாய	பிள்ளைக்கும்
ம்ருடய	சுகத்தை உண்டுபண்ணுவீராக

இதனால், ஓ ருத்திரனே ! காலம், இடம், மனிதர்கள் இவைகள் ரூபமாய் பலவிதமாயுள்ள உம்முடைய ஆயுதம் என்னை ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம் உமது ஆயுதங்கள் ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கவேண்டுமானால், உமது உத்திரவை மீறி நடந்ததால் ஏற்பட்ட நிக்கிரஹ சங்கல்பமானது மாறவேண்டும் ; பாபியாயிருந்தாலும் உம்மை பக்தியுடன் பூஜிப்பதால் என் விஷயத்தில் அமோகமான உமது ஆயுதம், சங்கல்பம் இவைகளை விலக்கிக் காப்பது நியாயமே என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌮 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾 𑌭𑌵 । 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌸𑌾𑌨 𑌆𑌚𑌰 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌾𑌗𑌹𑌿 ।

𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮	(பத்தியுடன் வணங்குகிறவர்களுக்கு) அபீஷ்டங்களை அதிகமாய் வர்ஷிப்பவரே! (கொடுப்பவரே !)
𑌶𑌿𑌵𑌤𑌮	மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாய் மங்களத்தைக் கொடுப்பவரே !
𑌨𑌃	எங்கள் விஷயத்தில்
𑌶𑌿𑌵𑌃	க்ஷேமத்தைச் செய்கிறவராகவும்
𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾𑌃	அனுக்கிரஹ புத்தியுடன் கூடினவராகவும்
𑌭𑌵	ஆகவேண்டும்
𑌪𑌰𑌮𑍇	உயர்ந்த
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇	(கைலாசத்தி லிருக்கும் ஆலை) மரத்தில்
𑌆𑌯𑍁𑌧𑌂	(என்னை ஹிம்ஸிக்கக்கூடிய) ஆயுதத்தை
𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯	வைத்துவிட்டு
𑌆𑌚𑌰	(எனது இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு என்முன்) வாரும்
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂	புலித்தோலை

வஸாந:	தரித்துக்கொண்டும்
பிநாகம்	பினுகம் என்ற பெயருள்ள உமது தனுஸ்ஸை
பிப்ரத்	கையில் வைத்துக்கொண்டும்
ஆகஹி	வாரும்

ஓ ருத்திரனே! கைலாயத்தில் அநேகமாயிரம் யோஜனை உயரமுள்ளதாயும், அதற்குத் தகுந்த சுற்றளவு உள்ளதாயும், இருக்கிற ஆலமரத்தில் எனது கண்களுக்குப் புலப்படாத இடத்தில் உமது கொடூரமான ஆயுதத்தை வைத்துவிட்டு, என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற சங்கல்பத்தை தெரிவிக்கும் புலித்தோல், பினுகம் இவைகளுடன் கூடின வேஷத்தோடு எனது முன் வாரும் என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

பரமேச்வரன் பீதாம்பரம் முதலிய நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரிக்காமலிருப்பது ஏழ்மையினுலல்ல. அவரது பரிசாரகனுன குபேரன் நவநிதிகளுக்கும் அதிபதியாயிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீ ருத்திரனுக்கு நல்ல வஸ்திரம் தரித்துகொள்வதற்கு ஐவேஜியில்லை என்று சொன்னுல் யாரும் நகைப்பார்கள். இவ்விதம் எல்லாவித ஐச்வர்யம் பொருந்தியவரா யிருந்தும் ஸ்வாத்மா ராமனுன தனக்கு நல்ல வாசனை, வஸ்திரம், ஆபரணம், மாலை, இவைகளால் யாதொரு பிரயோஜனம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக புலித்தோல் முதலியவைகளை தரிக்கிறார் இவ்வபிப்ராயத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளாமல்

சிலர் ஸ்ரீ ருத்திரனை பரிஹாஸம் செய்கிறார்கள். ஆதலால் அளவுகிடந்த ஆனந்தத்தைத் தெரிவிக்கும் மேற்கூறிய வேஷத்துடன் எனதுமுன் வாருமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌿𑌦 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌃 ।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍇𑌤𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌿𑌦 — பலவிதமான துன்பங்களை உண்டு பண்ணுகிற பாபம், ரோகம், தாரித்திரியம்முதலியவைகளைத் துண்டிக்கிறவரே !

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤 — சிவப்பு நிறமுள்ளவரே !

𑌭𑌗𑌵𑌃 — பூர்ணமான ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறு குணங்களுடன் கூடினவரே !

𑌤𑍇 — உமக்கு

𑌨𑌮𑌃 — நமஸ்காரம்

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 — இருக்கட்டும்

𑌯𑌾𑌃 — எந்த

𑌤𑍇 — உம்முடைய

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 — ஆயிரக் கணக்கான

𑌹𑍇𑌤𑌯𑌃 — ஆயுதங்கள் (இருக்கின்றனவோ)

𑌤𑌾𑌃 — அவ்வாயுதங்கள்

ஙஸுஸ்ஜ	என்னைக்காட்டிலும்
ஙநூ்யம்	வேறான சத்துருவை (பாபத்தை)
நிவபனு	நாசம் செய்யட்டும்

ஓ ருத்திரனே! எனது கஷ்டங்களை நிவிருத்தி செய்வதற்கு தாங்கள் ஒருவரே சக்தி வாய்ந்தவராக இருப்பதால் எனது கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான பாபத்தை விலக்கி க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரயா பாஹ்வொ ஸ்தவஹேதயஃ । தாஸாமீஶானோ ஹகவஃ பராசீனா முகா க்ருதி ॥

ஹகவஃ	ஓ பகவானே
தவ	உம்முடைய
பாஹ்வொஃ	கைகளில்
ஹேதயஃ	ஆயுதங்கள்
ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரக் கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரயா	ஆயிரம் விதமாகவும் (இருக்கின்றன)
ஈஶானஃ	எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு சக்திவாய்ந்த நீர்
தாஸாம்	அவைகளுடைய
முகா	நுணிகளை

வஶாவீ நா கூரயி	எனக்கு எதிராக இல்லாததாக செய்வீராக

ஓ ருத்திரனே ! பாபியான என்னை நிக்கிரஹிப்ப தற்காக உமது கையாலெடுக்கப்பட்டதாயும், விடப்பட் டதாயு மிருக்கிற ஆயுதங்களை இதற்குமுன் நான் உம்மை வணங்காம விருந்தபோதிலும் இப்பொழுது உம்மைச் சரணமடைந்து விட்டபடியால் உபசம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும் (அடக்கிகொள்ளவேண்டும்.) எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்வதற்கு நீர் சக்தரு யிரு ப்பதால் விட்ட ஆயுதத்தை உபசம்ஹரிப்பதற்கு சக்தி யில்லை என்று சொல்வதற்கிடமில்லை. ஆதலால் ஆயுதங் களை உபசம்ஹரித்துக்கொண்டு என்னை காப்பாற்ற வேண்டு மென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

கூய வகா உஶா நஂவாகஃ ।

எல்லா உலகத்திற்கு மீசனுன ஸ்ரீ ருத்திரனால் அந்தந்த லோகங்களிலுள்ள பிராணிகளின் கர்மங்களுக் குத்தகுந்தபடி அந்தந்த லோகத்தை நிக்கிரஹம் செய்வ தற்கும், அனுக்கிரஹம் செய்வதற்கும் அந்தந்த லோகங் களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ருத்திராம்சம்வாய்ந்த பிரமத கணங்களை இவ்வனுவாகத்தால் பிரார்த்திக்கிறார்.

ஸஹஸ்ராணி ஸ்ஹஸ்ர ஶோயெ ரஂஜ்ரா கூயிஹஂ 3்ராஂ । தெஷாஂ ஸஹஸ்ர யொஜநெ௨வய்நா நித் நவி ।

ஸஹஸ்ராணி	ஆயிறக் கணக்கா யிருப்பவர்களா யும்
ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிற மாயிறமாய் பிரிந்திருப்ப வர்களாயு மிருக்கிற
யே	எந்த
ருத்ரா:	ருத்திர கணங்கள்
பூம்யாம்	பூமியில்
அதி	யஜமானர்களாய் (இருக்கிறார்க ளோ)
தேஷாம்	அவர்களுடைய
தன்வானி	தனுஸ்ஸுகளை
ஸஹஸ்ரயோஜனே	(எனக்கு) ஆயிறக் கணக்கான யோசனைகளுக்கு அப்பாலிருக் குமிடத்தில்
அவதந்வஸி	அவிழ்த்து விடப்பட்ட ஞாண்கயி றை யுடையபதாகச் செய்கி றோம்

ஓ பூமியிலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே! முதலில் நானிருக்குமிடத்திற்கு அநேகமாயிறம் மைல் தூரத் தில் உங்களுடைய வில்லுகள் போய்ச் சேரவேண்டும். அவ்விடத்திலும் அவைகள் ஞாண்கயிறுடன் இருக்கு மானல் மறுபடியும் துக்கம் ஏற்படுமோ என்ற சந்தே கம் ஏற்படுவதால் அதன் ஞாண்கயிறையும் தாங்கள் அவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்று இதனல் பிரார்த்திக் கப்படுகிறது.

குறிப்பு.—இனிவரும் 8 மந்திரங்களிலும் '𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌵𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌨𑍍𑌮𑌸𑌿" என்றதைச்சேர்த்துக்கொண்டு முன்போல் அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌿 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	(எல்லோராலேயும் பார்க்கக்கூடிய) இந்த
𑌮𑌹𑌤𑌿	பெரிதான
𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇	சமுத்திரத்திலும்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇	ஆகாயத்திலும்
𑌅𑌧𑌿	யஜமானர்களாய்
𑌭𑌵𑌾	(எந்த) ருத்திரகணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

ஓ ஆகாசத்திற்கும், பூமிக்கும் யஜமானர்களான ருத்திரகணங்களே! அளவிடமுடியாத சமுத்திரம் ஆகாயம் இவைகளுக்கு யஜமானர்களான உங்களுடைய மாஹாத்மியமும் அளவிட முடியாதது. ஆதலால் தாங்கள் தயவுசெய்து வெகுதூரத்தில் வில்லை எறிந்துவிட வேண்டும். என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌃	(ஸ்ரீ ருத்திர ஸாரூப்யம் பெற்றவர்களாகையால் ஔரிடத்தில்

	காளகூடவிஷத்தால் கருத்தகழுத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶிதிகண்டா:	(மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழுத்தை யுடையவர்களாயும்
அத:, க்ஷமாசரா:	கீழுள்ள பூபாகத்தில் (பாதாள லோகத்தில்) யஜமானர்களாய் சஞ்சரிக்கிற
ருத்ரா:	(எந்த) ருத்திர கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

நீலக்ரீவா ஶிதிகண்டா திவம்ருத்ரா உபஶ்ரிதா: ।

நீலக்ரீவா:	(ஒரு பாகத்தில்) கருத்த கழுத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶிதிகண்டா:	(மற்றபாகங்களில்) வெளுத்த கழுத்தை யுடையவர்களாயும்
திவம்	சுவர்க்கலோகத்தை
உபஶ்ரிதா:	அடைந்திருக்கிற (சுவர்க்கத்திற்கு யஜமானர்களான)
ருத்ரா:	(எந்த) ருத்திரகணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

யேவ்ருக்ஷேஷுஸஸ்பிஞ்ஜரா நீலக்ரீவாவிலோஹிதா: ।

வ்ருக்ஷேஷு	மரங்களில்
ஸஸ்பிஞ்ஜரா:	இளம் புல்லைப்போல் ஒருவித நிறமுள்ளவர்களாயும்

நீலக்ரீவா꞉	கருத்த கழுத்தை யுடையவர்களாயும்
விலோஹிதா꞉	மிகவும் சிவப்புநிற முள்ளவர்களாயும் (இருக்கிற)
யே	எந்த ருத்திரகணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

யே பூதாநாமதிபதயோ விஶிகாஸ꞉ கபர்தின꞉।

பூதாநாம்	பூதப்ரேத பிசாசங்களுக்கு
அதிபதய꞉	யஜமானர்களான
யே	எந்த ருத்திரகணங்கள்
விஶிகாஸ꞉	(சிலர்) தலையில் சிகையில்லாதவர்களாயும்
கபர்தின꞉	(சிலர்) ஜடாபாரத்துடன் கூடினவர்களாயு (மிருக்கிறார்களோ)

யே அந்நேஷு விவித்யந்தி பாத்ரேஷு பிபதோ ஜநாந்।

அந்நேஷு	உணவு பொருள்களில் (மறைந்து கொண்டிருக்கிற)
யே	எந்த ருத்திர கணங்கள்
விவித்யந்தி	(பல வியாதிகளை உண்டுபண்ணி) பலவிதமாய்ப்பீடிக்கிறார்களோ.
பாத்ரேஷு	குடிக்கக்கூடிய (பா[illegible] தண்ணீர்

	(முதலியவைகளில் மறைந்திருக்கும் எந்த ருத்திர கணங்கள்)
𑌪𑌿𑌬𑌤𑌃	குடிக்கிற
𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍	ஜனங்களை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறார்களோ-

𑌯𑍇 𑌪𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌐𑌲𑌬𑍃𑌦𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌧𑌃।

𑌪𑌥𑌾𑌂	வைதிக மார்க்கங்களை
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃	காப்பாற்றுகிறவர்களாயும்
𑌪𑌥𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃	லௌகிக, தாந்திரிகாதி மார்க்கங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களாயும்
𑌐𑌲𑌬𑍃𑌦𑌾𑌃	அன்னத்தை ஏராளமாய்த் தரித்துக்கொண் டிருப்பவர்களாயும் (அன்னத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாயும்)
𑌯𑌵𑍍𑌯𑍁𑌧𑌃	பாபிகளுடன் சண்டை போடுகிறவர்களாயும் (பாபிகளை சிக்ஷிப்பவர்களாயும்) (இருக்கிற)
𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள் (இருக்கிறார்களோ)

இதனால் அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து சாதுக்களை காப்பாற்றியும், துஷ்டர்களை சிக்ஷித்தும் லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களைக் காப்பாற்றுகிற ருத்திர கணங்கள் பிரார்த்திக்கப்பட்டார்கள்.

யெ தீர்தாநி ப்ரசரந்தி ஸ்ருகாவந்தோ நிஷங்கிண:।

ஸ்ருகாவந்த:	ஸிருகம் என்ற ஆயுதமுள்ளவர்களாயும்
நிஷங்கிண:	கத்தியுள்ளவர்களாயுமிருக்கிற
யெ	எந்த ருத்திர கணங்கள்
தீர்தாநி	கங்கைமுதலிய புண்ய தீர்த்தங்களை (காப்பதற்கு)
ப்ரசரந்தி	சஞ்சரிக்கிறார்களோ

ஒ புண்ய தீர்த்தங்களைக்காக்கும் ருத்திர கணங்களே! கங்கை முதலிப புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வதற்கு வெகு தூரத்திலிருந்து பலர் வருகிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு ஸ்நானம் செய்வதற்கு முடியாமல் திடீரென்று ரோகாதிகள் உண்டாகின்றன. சிலருக்கு தீர்த்த சமீபம் வந்தவுடன் வியாதிகள் தெரித்துவிடுகின்றன. இவை யெல்லாம் உங்களாலேற்படுவதால் தீர்த்த சமீபம்போனவுடன் எனக்கு எவ்வித விக்கினமும் ஏற்படவேண்டாம் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

யஏதாவந்தஶ்ச பூயாம்ஸஶ்ச திஶோ ருத்ரா விதஸ்திரெ। தேஷாம்ஸஹஸ்ரயோஜநே(அ)வதந்வாநி தந்மஸி॥

ஏதாவந்தஶ்ச	இதுவரைச் சொல்லப்பட்டவர்களாயும்

ஸஹஸ்ரஶ:	(இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாமல்) மிகுதியா யிருப்பவர்களாயு மிருக்கிற
யே	எந்த ருத்திர கணங்கள்
திஶ:	(எல்லா) திக்குகளையும்
விதஸ்திரே	வியாபித் திருக்கிறார்களோ
தேஷாம்	அந்த ருத்திர கணங்களுடைய
தந்வாநி	தனுஸ்ஸுகளை
ஸஹஸ்ரயோஜநே	(நானிருக்கு மிடத்திற்கு) அநேக மாயிரம் யோஜனைகளுக்கு அப்பாலிருக்கும் இடத்தில்
அவதந்மஸி	அவிழ்த்துவிடப்பட்ட நாண்கயிறுள்ளதாகச் செய்கிறோம்

நமோ ருத்ரேப்யோ யே ப்ருதிவ்யாம் யேऽந்தரிக்ஷே யே திவி யேஷாமந்நம் வாதோ வர்ஷமிஷவ ஸ்தேப்யோ தஶ ப்ராசீர் தஶ தக்ஷிணா தஶ ப்ரதீசீர் தஶோதீசீர் தஶோர்த்வாஸ்தேப்யோ நமஸ்தே நோ ம்ருடயந்து தே யம் த்விஷ்மோ யஶ்ச நோ த்வேஷ்டி தம் வோ ஜம்பே ததாமி। ஹரி: ஓம் ॥

இம்மந்திரத்தைமூன்றாய்ப்பிரித்து அர்த்தம் எழுதுகிறோம்

நமோ ருத்ரேப்யோ யே ப்ருதிவ்யாம் யேஷாமந்நமிஷவ ஸ்தேப்யோ தஶ ப்ராசீர் தஶ தக்ஷிணா தஶ

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑍋 𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 ।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂	பூமியில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	பூமியில் வசிக்கும் எந்த ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவு பொருள்கள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	அந்த ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌃	கிழக்குமுகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃	தெற்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌃	மேற்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌃	வடக்கு முகமாக
(𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿	செய்கிறேன்)
𑌦𑌶	பத்து விரல்களை (அஞ்சலிகளை)
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌃	மேல் முகமாக

(கரோமி	செய்கிறேன்)
ருத்ரேப்ய:	(பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
நம:	(வாக்கினால்) நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
தேப்ய:	அந்த (பூமியிலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
நம:	மனதால் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்
தே	அந்த ருத்திர கணங்கள்
ந:	எங்களை
ம்ருடயந்து	சுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும்
தே	இவ்விதம் நமஸ்காரம் செய்யும் நாங்கள்
யம்	யாரை, எதை
த்விஷ்ம:	வெறுக்கிறோமோ,
யஶ்ச	எவன், எது
ந:	எங்களை
த்வேஷ்டி	வெறுக்கிறானோ, வெறுக்கிறதோ
தம்	அவனை, அதை
வ:	உங்களுடைய
ஜம்பே	திறந்த வாயில்
ததாமி	போட்டுவிடுகிறேன்) அதை நாசம் செய்து என்னைக் காப்பாற்றுவீர்களாக)

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌤 𑌇𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌶............𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇	ஆகாசத்தில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எந்த (ஆகாசத்திலிருக்கும்) ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌵𑌾𑌤𑌃	காற்றுகள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ (ஆயுதங்களோ)

மீதமுள்ள பதங்களுக்கு பூமியில் என்றதை எடுத்து ஆகாயத்தில் என்றதைச் சேர்த்து மேற் சொன்னபடி அர்த்தங்கொள்ள வேண்டு மாதலால் மறுபடியும் திருப்பி எழுதப்படவில்லை.

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌿𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌶............𑌜𑌂𑌭𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿।

𑌯𑍇	எந்த ருத்திர கணங்கள்
𑌦𑌿𑌵𑌿	ஸ்வர்க்கலோகத்தில் (இருக்கிறார்களோ)
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எந்த ஸ்வர்க்கத்தில் வசிக்கும் ருத்திர கணங்களுக்கு
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂	மழைகள்
𑌇𑌷𑌵𑌃	பாணங்களோ (ஆயுதங்களோ)

மீதமுள்ள பதங்களுக்கு பூமியில் என்றதை எடுத்து ஸ்வர்க்கத்தில் என்றதைச் சேர்த்துமேற் சொன்னபடி அர்த்தம் கொள்ளவேண்டுமாதலால் மறுபடியும் திருப்பி எழுதப்படவில்லை.

ஓ பூமியி லிருக்கும் ருத்திர கணங்களே ! நீங்கள் உணவு பொருள்களையே ஆயுதமாக்கிக்கொண்டு பாபிகளை ப்பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள். அது எவ்விதமெனின், சிலருக்கு அபத்யமான ஆஹாரங்களை உட்கொள்ளும் படிசெய்து அதனால் வியாதி முதலியவைகளை உண்டு பண்ணி துக்கத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். சிலரை அன்னம் கிடைக்காமல் பசியால் வருந்தும்படி அடிக்கிறீர்கள். சிலரை ஆகாரத்திற்காகத் திருடும்படி தூண்டி அதனால் பலவித கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறீர்கள். இவ்விதம் பலவிதமாய் ஆகார நிமித்தமாகவே பல கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறீர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தாங்கள் எனக்கு உணவு சம்பந்தமாய் நேரக்கூடிய எவ்வித கஷ்டத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டாம். உங்களை மனதினாலும், வாக்கினாலும், சரீரத்தாலும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ஓ ஆகாசத்திலிருக்கும் ருத்திரகணங்களே! புயல்காற்று முதலியவைகளை உண்டு பண்ணியும், மழை பெய்வதற்கு அனுகூலமான காற்றைத் தடுத்தும் பாபிகள் நிறைந்த தேசத்தைப் பிடிக்கிறீர்கள். அவ்வித உபத்திரவம் நான் வசிக்கும் தேசத்திற்கு ஏற்பட வேண்டாம். உங்களை மூன்றுகரணங்களாலும் வணங்குகிறேன். ஓ சுவர்க்கத்தில் வசிக்கும் ருத்திர கணங்களே! நீங்கள் சிலசந்தர்ப்பங்களில் அதிக

மழை ஏற்படும்படி செய்தும், சிலசந்தர்ப்பங்களில் மழை பெய்யாம லிருக்கும்படி செய்தும் பாபிகள் வசிக்கும் தேசத்திற்குத் தீங்கை விளைவிக்கிறீர்கள். அவ்விதத் தீங்குகள் நான்வசிக்கும்தேசத்திற்கு ஏற்படவேண்டாம். உங்களை மூன்று கரணங்களாலும் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எனது சத்துருக்களை நாசம் செய்து க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மூன்று மந்திரங்களாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயம் முற்றிற்று.

அவதாரிகை.—"த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே" என்று துவக்கி படிக்கப்படும் மந்திரங்கள் ஸ்ரீ ருத்திராத்யாயத்தில் சேர்ந்தவைகளாக இல்லாவிடினும் ஸ்ரீ ருத்திரப் பிரதிபாதகமாக இருப்பதானும், ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீ ருத்திரத்தின் முடிவில் விடாமல் ஜபிக்கப்பட்டு வருவதாலும் அவைகள் இங்கு வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றன.

த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம் புஷ்டிவர்தநம் ।
உர்வாருகமிவ பந்தநாந்ம்ருத்யோர் முக்ஷீய மா அ ம்ரு
தாத் ॥

ஸுகந்திம் — நல்ல வாசனையுள்ளவரும்
புஷ்டிவர்தநம் — எல்லாவற்றிலும் ஸமிருத்தியைச் செய்பவரும்

த்ர்யம்பகம்	மூன்று கண்களை யுடையவருமான ஸ்ரீ ருத்திரனை
யஜாமஹே	பூஜை செய்கிறோம்
ப³ந்த⁴நாத்	காம்பிலிருந்து
உர்வாருகமிவ	வெள்ளரிப் பழம்போல
ம்ருத்யோ:	அபமிருத்யுவி னிடமிருந்து, அல்லது சம்சாரத்தி லிருந்து
முக்ஷீய	விடுபடவேண்டும்
அம்ருதாத்	மோக்ஷத்தி லிருந்து
மாமுக்ஷீய	விடுபடவேண்டாம்

(தாத்பர்யம்) ஓ ருத்திரனே! 'புண்யக³ந்த⁴:, புண்யரஸ:' என்று கூறியபடி ஸ்வாபாவிக திவ்யபரிமளமுள்ள திருமேனியுள்ளவராகவும், தன்னைப் பஜிப்பவர்களுக்கு, சரீரம், ஆயுஸ், தனம், சந்தானம் இது போன்ற வேண்டிய வஸ்துக்களில் புஷ்டியை (எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமையை) விருத்தி செய்பவராகவும், சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்ற மூன்று கண்களை யுடையவராகவும் இருக்கிற தங்களை நாங்கள் பூஜைசெய்கிறோம். அதனால், பழுத்த வெள்ளரிக்காய் காம்பிலிருந்து அனுயாசமாய் எவ்விதம் விடுபடுகிறதோ அவ்விதம் நாங்களும் ஜனன மரண ரூபமான சம்சாரத்திலிருந்து சிரமமின்றியே விடுபடவேண்டும். மோக்ஷ சாதனமா யிருக்கும் நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து விலகும்படியான சந்தர்ப்பம் ஒருபொழுதும் எங்களுக்கு

நேரிடவேண்டாம். என்று இதனுல் பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑍋 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌯 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 ।

𑌯𑌃	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃	ருத்திரன்
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌	அக்கினியினிடம்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	(தஹனசக்தி ரூபமாய்) அனுப்ரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁	ஜலங்களில்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	[க்லேதன (மிருதுவாய் செய்வது) சக்தி ரூபமாய்] அனுப்ரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த ருத்திரன்
𑌓𑌷𑌧𑍀𑌷𑍁	ஓஷதிகளில்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶	(அதனதன் சக்தி ரூபமாய்) அனுப்பிரவேசம் செய்தாரோ
𑌯𑌃	எந்த
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃	ருத்திரன்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾	எல்லா விதமான
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾	லோகத்தையும்

விவெஶ	அந்தந்த சக்தி ரூபமாய் அனுப்பிரவேசம் செய்தாரோ
தஸ்மை	அந்த
ருத்ராய	ருத்திரனுக்கு
நமஃ	நமஸ்காரம்
அஸ்து	இருக்கட்டும் (செய்கிறேன்)

(தாத்பர்யம்) இதனால் ஸ்ரீ ருத்திரன் எங்குமிருக்கிறாரென்றும், ஆனதுபற்றியே அவரை உபாசித்தால் எல்லாவிடங்களிலும் நிச்சயமாய் நன்மையை அடையலாமென்றும் தெரிவிக்கப் பட்டது.

தமுஷ்டுஹி யஸ்ஸ்விஷு: ஸுதந்வா யோவிஶ்வஸ்ய க்ஷயதி பேஷஜஸ்ய । யக்ஷ்வாமஹே ஸௌமநஸாய ருத்ரம் நமோபிர்தேவமஸுரம் துவஸ்ய ।

(ஹேமநுஜ!	ஓ மனிதனே !)
யஃ	எந்த ருத்திரன்
ஸ்விஷுஃ	நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்றுகிற) பாணமுடையவரோ
யஃ	எந்த ருத்திரன்
ஸுதந்வா	நல்ல (லோகத்தைக் காப்பாற்றுகிற) வில்லையுடையவரோ
(யஃ	எந்த ருத்திரன்)
விஶ்வஸ்ய	எல்லாவிதமான

ஹெஷஜஸ்ய	மருந்திற்கு
க்ஷயதி	இருப்பிடமாய் (யஜமானராய்) ஆகிறாரோ
தமே	அந்த ருத்திரனையே
ஸ்தூஹி	ஸ்துதி செய்வாயாக
ஶ்ரெஷ	அதிகமான
ஸௌமநஸாய	மனதின் சமாதானத்திற்காக (சுகத்திற்காக)
சுஸராம்	அதிக பலமுள்ளவரும், அல்லது ஆயுர் விருத்தியைச் செய்பவரும்
தேவம்	பிரகாச முள்ளவருமான
ரூத்ரம்	ருத்திரனை
யக்ஷ்வ	(மனதால்) பூஜை (த்யானம்) செய்வாயாக.
(தமேவ	அந்த ருத்திரனையே)
நமோபிஃ	நமஸ்காரங்களால்
தூவஸ்ய	கௌரவிப்பாயாக

(தாத்பர்யம்) இம்மந்திரத்திலுள்ள "ஸ்தூ, ஹியக்ஷ்வ, நமோ பிர்துவஸ்ய" என்ற பதங்களால் முறையே வாக்கு, மனது, சாயம் இவைகளால் ஸ்ரீ ருத்திரனை உபாஸிக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவ்வித முபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ ருத்திரன் எல்லாவிதமான மருந்துகளுக்கும் யஜமானராயிருப்பதால் எப்பொழு

தும் ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், தனுஸ்ஸில் சந்தானம் செய்யப்பட்ட பாணத்துடன் முன் நின்று கார்த்து சமஸ்தமான ஆபத்துக்களையும் விலக்கி சுகத்தைக் கொடுப்பாரென்றும், அதுடன் மனதிற்கு சாந்தியை உண்டுபண்ணி கிரமமாய் மோக்ஷமென்ற சிறந்த புருஷார்த்தத்தையும் கொடுப்பாரென்றும், இம்மையிலும் அபமிருத்யுவைவிலக்கி ஆயுர் விருத்தியைச் செய்வாரென்றும் இம்மந்திரந்தா லறிகிறோம்.

𑌅𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌅𑌯𑌂𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑍇𑌷𑌜𑍋𑌽𑌯𑌂𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥

𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌅𑌯𑌂	இந்த
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃	கையானது
(𑌯𑌤𑌃	எதனால்)
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃	பரம மங்களமான பரமேச்வர விக்கிரஹத்தின் தொடுகையை யுடையதோ
(𑌤𑌤𑌃	ஆதனால்)
𑌅𑌯𑌂	இந்தக் கையானது
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍	பாக்யமுள்ளது
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌅𑌯𑌂	இந்தக் கையானது
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃	மிகுந்த பாக்யமுள்ளது

மே	என்னுடைய
அயம்	இந்தக் கையானது
விஶ்வபேஷஜ:	எல்லா வியாதிகளுக்கும் மருந்தாக ஆகிறது.

தாத்பர்யம்.—வெகுகாலமாய்ப் பரமேச்வரனை ஆராதித்து, பிரஸாதம்பெற்ற ஒரு மஹான் தனது அனுபவத்தை இதனால் வெளியிடுகிறார். "ஓ ஜனங்களே! பரமேச்வராராதன மஹிமையால் எனது ஹஸ்தத்திற்கே விசேஷ சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, பாருங்கள். எனது ஹஸ்த ஸ்பர்சமேற்பட்டவர்களுக்கு பரம பாக்யமும் ஆரோக்யமும் ஏற்படுகிறது. நேரில் பரமேச்வரனை ஆராதிப்பவர்களுக்கு ஆரோக்யம் முதலியவைகளுண்டாகுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆதலால் அனைவரும் பரமேச்வர விக்கிரஹத்தை ஆராதித்து சகலவிதமான நன்மைகளையும் அடைவீர்களாக"

அல்லது, தனது ஹஸ்தத்திற்குமேற்ச் சொல்லிய குணங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்று பரமேச்வரனிடம் பிரார்த்தித்ததாகக் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

யே தே ஸஹஸ்ரமயுதம் பாஶா ம்ருத்யோ மர்த்யாய
ஹந்தவே । தான் யஜ்ஞஸ்ய மாயயா ஸர்வானவ யஜா
மஹே ॥

ம்ருத்யோ — காலரூபியாயிருந்து எல்லாப் பிரா

ணிகளின் பிராணங்களை அப ஹரிக்கும் ஓ ருத்திரனே !

உதஷ்யாய	மனுஷ்யன்முதலிய பிராணி சமூஹத்தை
ஹநவெ	பீடிப்பதற்காக
ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரக் கணக்காயும்
அயுதம்	பதினாயிரக் கணக்காயும் இற
தெ	உம்முடைய
யெ	எந்த
பாஶாஃ	பாசம் முதலிய ஹிம்ஸா ஸ களிருக்கின்றனவோ
தாநு, ஸர்வாநு	அவை யாவற்றையும்
யஜ்ஞஸ்ய	நல்ல கர்மத்தினுடைய
மாயயா	பலத்தால்
அவயஜாமஹெ	விலக்கிக்கொள்ளுகிறேம்.

தாத்பாயம்.—ஓ ருத்திரனே ! லோகத்தி ணிகளுக்கு அபமிருத்யு ஏற்படுவதற்குப் பல சா ளிருக்கின்றன. அவையாவும் உமது பாசங்களே. களை விலக்கிக்கொள்வதற்காக, தங்களது மு சம் உண்டாகும்படி பல நல்லகார்யங்களைச் றேன். அதனால் அபமிருத்யுதோஷம் விலகவே என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

ம்ருத்யவெஸ்வாஹா ம்ருத்யவெஸ்வாஹா ॥

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇	கால ரூபியான ஸ்ரீ ருத்திரனைப் பொருட்டு
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾	இந்த ஹவிஸ் ஹோமம் செய்யப் பட்ட தாயாகட்டும்.

இரண்டாவதாகக் கூறிய "𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾" என்றதற்கும் முன் மந்திரத்தைப்போல் அர்த்தம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌹𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇	எங்கும் வியாபித்திருப்பவராயும்
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇	ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்யம்முதலிய ஆறுகுணங்களை யுடையவராயும்
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	ஸம்சார துக்கத்தை விலக்குகிற வராயு மிருக்கிற பரமேச்வரனுக்கு
𑌨𑌮𑌃	நமஸ்காரம்.
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃	அபமிருத்யுவினிடமிருந்து, அல்லது சம்சாரத்திலிருந்து
𑌮𑍇	என்னை
𑌪𑌾𑌹𑌿	காப்பாற்றுவீராக.

𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃	(ஆத்யாத்மிக துக்கத்திற்கு) சாந்தியானது

(ஸ்வஸ்தி உண்டாகட்டும்.)
ஶாந்தி: (ஆதிபௌதிக துக்கத்திற்கு) சாந்தியானது
(ஸ்வஸ்தி உண்டாகட்டும்.)
ஶாந்தி: (ஆதிதைவிக துக்கத்திற்கு) சாந்தியானது (விலகுதல்)
(ஸ்வஸ்தி உண்டாகட்டும்.)

'ஓம்' என்றது வேதத்தைத் துவக்கும் பொழுதும், முடிக்கும் பொழுதும் உச்சரிக்கவேண்டிய ஒரு மஹா மந்திரம். "ஓங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்ச த்வாவேதௌ ப்ரஹ்மண: புரா। கண்டம் பித்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மாந்மாங்கலிகாவுபௌ" என்றபடி குரு, சிஷ்யன் இவர்களுக்கு பரம மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. "மங்களாதீநி, மங்கள மத்யாநி, மங்களாந்தாநி ச ஶாஸ்த்ராணி ப்ரதந்தே" என்று மஹாபாஷ்யகாரர் சொல்லியபடி மங்களத்துடனேயே ஒன்றை ஆரம்பிக்கவோ, முடிக்கவோ வேண்டுமாதலால் இங்கும் மங்களம் செய்யப்பட்டது. ஓங்காரத்தின் பொருளே வேதத்தின் அர்த்தம் என்று மிதனால் அறிகிறோம்.

ஓம் தத் ஸத்

